FRANCISCI ARRETINI IN PHALARIDIS TIRANNI AGRIGENTINI EPISTOLAS PROEMIVM.

u

Ellem malatesta nouelle princeps illustris tantã mihi dicendi facultatem dari: ut uel præstãtiæ tuæ: uel phalaridis nostri epistolis: quas nuper e græco in latinum traductas: & nomini tuo: ut pollicitus sum: dicatas mitto: mea responderet oratio. Vtrum' enim assequeretur: nonmodo non multitudinis: sed ne doctarũ quidem aurium iudicium formidaret. Nam: ut laudes tuas in aliud tempus remittam: neq; enim huiusmodi sunt quæ possint breui proœmio complecti. Qui ornatus quæ tanta esset dicẽdi copia: quæ non tuo: & maiorum tuorum splẽdore superaretur. Tacebo igitur in præsentia antiquissimam Malestarũ familiam: quæ non flaminæ modo in qua fœlicissimo principatu diu floruit. sed italiæ decus atq; ornamentum clarissimum semper extitit. Tacebo maiores tuos. qui & si præstantissimi fuerint: tamen si hanc prouinciam assumerem: tantus mihi recentium laudum campus pateret: ut non opus esset antiquiora consectari. Tacebo Pãdulsum: Carolum: & Malatestã patruos: quibus nec bellicæ rei gloria: neq; litterarum (quantum in principibus requirendum est) studiis ñ liberalitate: nõ cæteris uirtutibus: sua tempora præstantiorem habuerunt: qui adeo inter se de uirtute contẽdisse uidentur: ut quem præferas difficile sit ferre sententiam. Adeoq; oĩum iudicio laudantẽ: ut siqd egregium: siquid magnificum: si quid principe dignum: maiores natu meminisse uolunt ex illorum fortiter gestis acute dictis prudeorer excogitatis exemplum adducant. Accedis in tantis progenitoribus digna soboles: nulla ex parte eorum laudibus inferior. Cuius ego cum animi magnitudinem: pietatem: libertatẽ: mores ĩtegerrimos: quæ alias ut dixi latius prosequar intelligerem: omniũ maxime delegi cuius nominis Phalaris noster ĩscriberetur: de quo ut ĩgenue quod sentio profitear: maxime malorũ nostrorũ uel negligentiã: uel ingratitudinẽ admiror qui de tanto actã præclari ingenii uiro: uel nullam penitus: uel crudelitatis tantũ fecerint mentionem eoq; rem adduxerunt: ut eius dũtaxat sæuitia nota sit omnibus Animi aũt magnitudo: liberalitas: doctrina: ingenii acumẽ penitus sileatur. Sed profecto maligni iudicis est: uno uel altero uitio acerrime examinato uirtutũ merita subticere. Neque arbi-

tror adeo Phalarim in eos a quibus insidiis petebatur q̃ doctos
uiros ĩ phalarim fuisse crudeles Qui uero & unde fuerint: nemo
latinorꝝ q̃ sciã: meminit Cicero & Valerius maximus crudelita
tem eius & cædem breui attigerunt. Eusebius Cæsariensis tem-
pora quibus tyrannidẽ apud agrigentũ exercuit: & ea quidẽ du-
bia annotat. eius aũt epistolæ longe magis & conditionis eius &
morꝝ p̃se ferũt testimoniũ. Sed nũquid ei credẽdũ? Ego quidẽ in
ter oĩa scribendi genera nullũ uerius q̃ epistolas existimo. Histo
ria oĩum iudicio uera comprobatur. Verum si recte cõsiderabit̃
scriptorꝝ affectus: amor: odiũ: metus: & id genus alia quin mul
ta addant: multa subtrahant: nemo asserere dubitabit. Accedit
rerꝝ cõsiliorꝝq; ignoratio: neq; enim oĩbus iterfuerũt: & res alie
nas plerũq; scriptitãt: de q̃bus difficile est præter euentus iudica-
re: & eos alii aliter sæpenumero: ut fere usu euenit referunt. Epi-
stola uero & si ĩ his simulari multa possũt & dissimulari ueriores
tñ eẽ q̃s dubitet? Plerũq;. n. res nr̃as scribimus: petimus: nega
mus: arguimus: res nr̃a agit̃: ex quo maxime affectus & cuiusq;
mores oñdũt̃ q̃si in hoc quoq; scribẽdi genere: tũ metus cũ cõci
liãdæ amicitiæ gratia: tũ ut uiri boni eẽ uideãt̃: nõnulli simulãt
aliq̃do: non eiusmodi Phalarim cõtenderim. Et recte quidẽ: per
ge quæso has epistolas diligenter. Et si illius cõsiderabis ingeniũ
inuenies in Phalaride nullum simulationis argumẽtũ: Inuenies
maximi animi uirũ: q̃ neminẽ formidet: neminẽ ad gratiã allo
quatur. Inuenies apertæ frõtis hoĩem: q̃ qd aĩo: id eri ore hẽre
uideatur. q̃ nullã boni uiri opinionẽ aucupet̃: q̃ppe qd & gloriã:
& omniũ adulationẽ recuset atq; contẽnat. Vis ĩ deos: in patriã:
pietatis exemplũ? Hẽs phalarĩ: q̃ & de his pie loquit̃: & exul ad
restituendã patriã atq; ornandã. pecunias dilargitur Vis studio
rũ musarũq; amatorẽ phalarĩ ĩtuere: q̃ Stesicorꝝ poetã inimicissi
mũ captũ a se: musarũ reuerentia seruauerit. Vis liberalitatem:
quẽ Phalaridi præpoẽs? Neq; enĩ quod non accipiat: sed quod a
se munera non accipiantur sæpe conquerit̃. Quis bene de se me
ritis gratior Phalaride: qui manifesto coniurationis crimine cõ
tra se deprehẽsum: medici sui precibus cõdõauit? ꝙ pluribus spõ
te sua pepcit? Hæc & huiusmodi plura q̃ dignissimo pricipe ĩ his
epistolis facile q̃s poterit ĩtueri. Et firmissimum est ueritatis ar-
gumentum semper sibi constat. Neque enim ulla fieri ratiõe po
test: ut si laudo quispiam semper eundem tenorem seruet: ne af-
fectu & cõscientia uel inuitus ad animi morbos ostẽdendos non

nunquam trahatur. Ceteꝝ in his epiſtolis nihil grauius: acutius
preſſius: & græcoꝝ & latinoꝝ pace dixeri: in hoc ſcribēdi gene
re inuenies. Cuius dicēdi characterē utinā mea aſſequi potuiſſet
oratio: ſentētias tñ ſpero me aſſecutū: quas & prudentia & ſapiē
tia plenas: & ad beneuiuēdum principibus maxime accomoda
tas qs negauerit? Haſ igiť quom in manus mihi ueniſſet: elegā
tiā admiratus dolui eas duo milia fere annoꝝ noſtros homines
latuiſſe. Quare non arrogantia: neqꝫ enim uires meas ignoro:
ſed quom qui ingenio & doctrina ualent: has neſcio qua ratione
adducti in latinū uertere neglexerint. Ego & ſi ſupra uires onus
me ſubiturū intelligerem: ſubii tamen: ſatius ratus īcultiores ha
beri q̄ nullas. Crudelitatis autem qua omnes eū accuſant: non
tantum mihi ipſe arrogo: ut melius quātam ipſe ſe excuſare exi
ſtimem. Ipſe cauſam ſuam agit quæ q̄ ſit probabilis tua poterit
præſtantia iudicare. Id tamen dicam: quod ad eius defenſionem
non parum facere arbitror: Ex primis ſiciliæ tyrānis fuiſſe Pha
larim Supbi Tarquinii tēporibus. Nā & Pythagorā: ad quē Pha
laris ſcribit eo regnante floruiſſe & Liuius & Aulusgellius & Eu
ſebius aſſerunt: Eo tempore ſiculi tyrannidis expertes & peregri
no & exuli cretenſē eni & a patria a ſtiphalide exulē ſe ipſe teſta
tur. Et ei quē paulo ante ne parē quidē habuiſſet parere indigna
banť. Hinc populoꝝ odiū: hinc coniurationes: hinc phalaridis
metus: & quæ de eo ferunt crudelitates emanarunt: Quod licet
benignitas tua & moꝝ tuoꝝ præſtantia talē eū ſubditis ſemp ſe
geſſerit: ut nihil q̄ te carius: nihil tibi magis q̄ uitā q̄ fœlicitatem
precenť: uel alioꝝ principū exēplo quid metus poſſit non igno
ras. Vnū præterea in his epiſtolis me nō parꝫ pturbauit: q͛ non
nullæ ita mendoſæ ſunt: ut nulla poſſit rōne earū ſentētia conie
ctari. Nec mirū quom etiā familiares Cicerōis epiſtolæ quas fre
quētet in manibus hēmus: librariorum incuria q̄ mendoſiſſimæ
inuenianť. Eos egi locos annotaui conatus: tamen in quibuſdā
nō abſurdā ꝑ loco ferre ſententiā. Quod ſi particulis illis corre
ctis ad præſtāriā tuā mitrā. Sed iam phalarim ipſum audiamus.

Phalaris Alcibōo.

Olicletus meſſenius quē ꝑditiōis apud ciues tuos inſimu
las: morbo me incurabili liberauit: nec ignoro me dolo
res tibi & lachrymas nūciare. Tu aūt ne ipē medicæ artis
iuēra Aeſculapius cū oibus diis ſanate unq̄ potuiſſet. Aduerſam
n. corpis ualitudinē ars ſanat. At aūt morbo ſola mors medeť.

q̄ tu pro multis & magnis celeribus non q̄dē coactis: quorū me arguis: sed uoluntariis grauissimā expectato.

Hieronymo.

Ogasti me quibus adductis rationibus leontios i agrum quem mihi auferunt contra me imperū fanciēres: uictū me cēsuerim. Ego uero quod iustiorem causam habeam omitto: quippe qui nō solū belli auctor: sed propulso illatū. Hoc enim nullius est apud uos momēti: illud autē quod & si uos dissimuleris: scire tamē uos necesse est. Dicere sane possum uiris fortibus pecuniis: nauibus equis me superatur: quoq; omnium uos indigi cum eo hoste certatis: qui & horū & fortunæ opulentissimus est.

Nicophemo.

Vos in leōtioꝝ cōcionē miserabili cruciatu periisse enumerasti: eos quom nobis insidias tenderet: interemūs. Tu autem nō intelligis quom calātitosum eorū defles interitum nō solū his exemplis nobis nō moliris insidias. sed in leōtinos quos in bellū cōtra nos cogis pigriores reddere: ut in talē hostē iuste bellū moueāt. Neq; .n. fieri pōt eūdē & odio hēri propter crudelitatē: & pp mollitiē cōtēri Q d' si ad uota res succedāt: neq; his certaminibus nobis iuidimus: neq; cōtendere dehortamur.

Timonatti.

Lei bello leōtinos: ut autem dolori sufficias: nec penitus absumaris non omnia tibi significamus. quemadmodū una cū iis thaurominitanos & zaclēses eorum socios superauimus. Neq; quod captiuos talentis cētū pro his acceptis dimisimus: quippe qui nolim te tā fœlicis nūcius dolor exrinctū in merito uideri hominem interemisse.

Policlero medico.

Escio quid de te potius admiter Policlete medicinæ facultatem: an morum fidem: facultas enim aduersam ty rāni ualitudinem: mores enim tantæ cædis premia ui cerunt: per hæc ambo iusticia tua discurrens: duobus me periculis periclitārem: ui scilicet incurabilis morbi: & hostium premiis liberabit. Soli nāq; tibi licuit si morbo periissem: tyrannū uideri iteremisse. Sin minus quom quicqd mihi dederis: id prō pro animo ad salurē accederim: me interimere: qd' tibi plurimū adeiusmodi premia cōsequēda ꝓfuisset. Verumeniuero nolui sti precium iniustum iustæ laudi præferre. Si quidē fortasse oc-

casio illa temporis ad me intermẽdũ propter morbũ iustæ cæ dis causa non habuit. Ego igit quod ita mecũ egeris quom i tua essem potestate: dignam tãta uirtute laudẽ referre nequeo. Hoc unũ scio eã te assecuũ doctrinã: quæ deo digna sit: qui medicinæ artem inuenit. Veruntamen cũ medicinæ & fidei laudibus nisi ad te animi mei erga te monumẽta puri auri phialas quatuor. Grateres argenteos nõ nostri temporis artifici duos. Poculorum thericliorũ paria decem. puellas ipollutas uiginti. Quin quaginta milia athicorũ scripsi præterea & Teucro: ut in regę mea rum dispensatione id tibi salariũ daret qd' nauiũ: gubernatores & corporis custodes: & reliqui cẽturiones accipiunt: paruã profecto pro tãto beneficio uicẽ. Sed addaẽ minori meæ gratitudini me cõsiteri nõ habere quo pacto pro mẽtis tibi debitam possim persoluere.

Policlero medico.

I Iberaui tui gratia Callesfchrum: qui mihi tam manifeste insidias fecerat: ut non solũ eas confiteretur sed coniuratos etiã indicaret. Adderetq quo loco & quando & qua ratione me aggressuri essent. Atqui immemoris uiri esse uidebatur hois salutẽ ei denegare: qui salutẽ aliis elargiatur: simul et reputabã meũ esse talẽ gratiã referre medico q me liberauerit. Tum autem longe decentius accipere qui medicinæ princeps es: & omnes sanas indigentes. Cognoscat autẽ suã temeritatem Callesfchrus. q uitæ a te gratiã accipit: quã alii iuste abstulit. Abstulit enim quantum in eo fuit: quãuis fortuna nõ pmiserit.

Messenis.

a Vdio Policletũ medicũ uestrũ tanquã agrigẽtinorũ pditorẽ accusare: q quom me grauissimo morbo laborãtẽ interimere potuisset: eo me liberauit & iustitiæ eius laudẽ iustitiæ accusationẽ uerti: neq uos huiuscemodi cõsiteri pudet. Ego autẽ admodũ eius artẽ: sed lõge magis eius mores admiror: qd' quom me tãquã morientẽ suæ fidei creditũ haberet nõ ut tyrãnũ iteremit: sed ut ægrotũ omni conanime i pristinã restituit ualitudinẽ: atqui uestris calũniis ne minimo quidẽ derri mẽto affectus est. Mea uero in liberalitate itet fieulos diri stos in primis potest ãnumerari. Nõ igitur ignoro quin ob meam in Policletum liberalitatem omnes agrigentinorũ proditores potius q̃ phalaridis percussores dici exoptetis. Messenis.

On ignorabam quin de tripodibus delphicis & aureis
n coronis & aliis multis pretiosisq3 muneribus quæ diis
uestris recuperare bonæ ualitudinis gratias alterũ face-
retis: ut scilicet aut ipsis diis pie offeretis: aut iis neglectis inter
uos ea partiremini qđ ipsi fecistis Simulacra nãq3 mihi iniuria ac
si nostra qui ea misimus gratia prophana fuerũt: ĩ deos sacrileg-
ium cõmisistis. Quid enim refert munera iã dicata an tãtũ desti
nata diis auferre: utraq3 enĩ illoꝝ nõ mitẽtium sunt. Nos igitur
gratiã ĩ deos: uos ĩpietatẽ ostẽdistis. Siquidẽ & dãtẽ me: & uos
rapiẽtes nouerunt. Satis autẽ habeo: ut deoꝝ qui a uobis spolia
ti sunt irã experti: uos ipsos scelestos ĩtelligatis. Nã cum ex aliis
tũ ex eo quod missa a nobis munera esse uobis lucro putastis:
nihil eorum sceleratũ esse cõfitemini: nisi forsitã ipsi thesauri du
plicẽ sortẽ habeãt si inter uos distribuantur bonã: malã: si diis dicẽ
tur. Præterea palã uos ĩpios impietatis arguitis. Principes enĩ
decernẽdæ hostilis pecuniæ causam ad populũ referũt: uos autẽ
populus ad principes. Et qđ oĩum grauissimũ est deos tãq̃ ma
los homines si munera a tyranno accipiãt proditionis in simu-
latis. Verũ tres qui sentẽtia uñra bene rẽ publicã gerũt: qui ue nõ
semel messanã: quẽadmodũ agrigentũ si quas petierãt pecunias
dedissem meæ ditioni subdidisset: ĩpune dimitritis. Cuius rei cã
ẽ: quod eadẽ estis qua illi sentẽtia neq3 libere in huiusmodi aucto
res animaduertere potestis: quom omnes capiẽdis muneribus
sitis obnoxii. Sed ne uidear munerũ gratia hæc dicere: ne mini
mũ quidẽ hanc amplius curã suscipiã. Meritas uero temeritatis
uestræ pœnas debitis quos uiolastis & de me & de his quæ ĩpu-
ne in eos ausi estis. Valere. Valete autẽ quom duplicẽ habeat si
gnificationẽ noli uos ignorare in deteriorẽ partẽ esse accipiẽdã.

Magarensibus.

On queror de ingratitudine uestra: quod quom de uo-
n bis sæpenumero bene meritus sim in finitĩ controuersia
quæ mihi cũ finitimis erat: falsum cõtra me perhibui-
stis testimoniũ. Meã autẽ accuso stultitiã: qđ a uobis frequenter
lacessitus adhuc nõ sim factus sapiẽtior. Nã quom nullo unquã
tẽpore nostrũ erga uos beneficioꝝ memores feritis: nos tñ ac si
ea nũquã obliuioni mãdasseris: nostrã erga uos beniuolentiam
liberalitatẽq3 semper ostendimus. Thirseno.

i eos qui necessario ĩiuste aliqđ admiserũt ĩ posterũ me
f ritas expectare pœnas oportet: quẽadmodũ in egesten
siũ consilio es concionatus: quom opera ad diuinã pro

uidētiā retulisti: quæ nā spes de te ipso habēda ē quom nō ex ne cessitate: sed spōte tua & cōsulto iniq oīa ꝓlabaris. Leusippo.

Ilio tuo pp iuuentā: tibi pp seniū pcimus quāuis nullam
f uenia mereamini. Verum nisi a temeritate desistatis:
neq illū iuuenta neq te seniū eripiet. Immo eo uos gra uiori supplicio afficimus quo maiore .uenia dignos duximus.

Cleostrato.

D modū mihi risu dignū & admiratione uidet ut quis
a piā admonitiōibus tuis melior fieri possit: & cōtinetior
Quippe qui alios castigare uult omni eū crimine liberū esse oportet. Tu uero & his quæ in alios reprehēdis criminibus & inumeris aliis obnoxiis tanq oīo irreprehēsibilis: alioꝝ erro res corripis. Menacli.

T equos tibi paratos ad pugnā misimus: & teucro ut pe
u cuniā daret & mādauimus. Si qua alia re tibi opus est ne pigeat ad me scribere. Nihil eni tam magnū a nobis pe tieris: quin id tibi libēti animo largiamur. Aglao.

Hesauros nostros quoscūq nobis deus largitus est: ad
t fortunæ mutationes cōdidimus: nō in sinu terræ quem admodū ad omnes: sed in amicos quia nobis dona accipere nō dedignantur. Tu uero neq ī hoc benignū te nobis exhibes: urq tum in nobis est si principatu deliciamur: ullā spē habere possi mus. Atqui si nō prius: nūc saltē nūquā depositū accipias mihi seruādum: & in hoc amici munere fungare. Nullā eni terræ par tē fidā nobis ducius: si uobis amicis optimis tanq pulueri diffi damus. Qui si fortunati fueritis: quis me aduersa fortuna pro strauerit: lætus tamen nihilominus fælicem me existimabo.

Vom neq uidear: neq sit iiustū eū qui prior iniuriam
q intulerit ulcisci: quom primū nos læseris a nobis post modū idem expecta. Herodico.

Lius iiuria affectus nullā iiercti minet ultionē: ut q mi
a nimū apud illū suspectus hēat. Ego autē degeneris uiri offīm existimo nesciū atq icautū aggredi. Quare quom me læseris ultionē caueas admoneo, ut an expectatiōis metu tandē ipso supplicio torquearis. Ariphœto.

Pera tua & his quæ misimus: & lōge maioribus ꝑmiis digna sunt. Mea aūt pscrutari noli. Nihil .n. ī his potius q silentium ducimus. Amphinomo.

q Vom in uiros bonos aliquid confero: non dare

mihi: sed accipere ab his potius beneficium uideor. Quare te ro
go ne tanq̃ dantē me: sed debentē tibi gratiam eo quod quæ mi-
simus accepistis: existimes.

Erythiæ uxori.

T mea causa plurimum tibi debere gratiam intellig
& cōis filii: quē tibi relīq Erythia. Mea q̄ quomodo
patria exularem: uidua pmanere q̃ cuipiam nubere
maluisti: quom te plur īmi uxorē expeterent. Filii quoniam tu ī
eo: & matris munere & patris functa es: neq̄ uirꝫ aliū p phalari
de: neq̄ filiū p Paurola tibi delegisti: sed pro secundo uiro prio
re contēta es. pro alio aūt filio quē ex priore conceperas edurare
satis duxisti. perge igitur: & uiri & filii gratiam in eam quā spō
te tua cœpisti educationem usq̄ dū pro ætate doctus neq̄ patris
amplius neq̄ matris īdigeat. Hoc ego abs te tanto studio conten
do: non quod matri & huiusmodi: maxime in filii beniuolentia
diffidam: sed ut pater unico filio metuens: Poteris autē ex āī tui
affectibus prūm in filios metu ītellecto: mihi quod sic ad te scri
bam: ignoscere.

Paurolæ filio.

Axime utrūq̄ parentē fili mi amare te debet & pluri
mi facere. Filio nāq̄ & pium est & honestum: ut geni
torum: & qui in eum tot beneficia contulerint recor-
detur. Quod si in altero ab officio desistēdum sit: patrem poti-
usq̃ matrē negligas oportet. Non enim parua tibi sint & patris:
& matris: in educatiōe filiorū officia. Sed hæc qdē quom eos tu
lerit peperit educauerit: īnumeros quoq̄ alios pro his subit labo
res ille āt quom a matre educatus sit filius & adultus: non minus
eius se fructū promereri arbitratur qū nihil in eius educatiōe mo
lestum tulerit. Peculiare autē quoddam & magis proprium quā
cæteræ matres tua in te hēt propter meum exilium. ut enī te edu
caret plurimū laboris ppessa ē: amboꝝ curas sola sustinuit. Tu
igitur quæ utriq̄ parenti officia debes: uni matri quæ omnes pro
te labores subiit redde: paternis nāq̄ officiis materno amore sa-
tisfacies. Nihil ego amplius abs te efflagito: si ī eā quā debes pie
tatē ostēderis. Immo & accepisse abs te maiorē īmodū benefici
ūm pfitebor. Decens eī ē si matri gratiā p multis ī te officiis ret
tuleris, maximū a patre beneficioꝝ tuoꝝ initium existimari.

Paurolæ filio.

Væ a patre in filium debentur officia tibi præstitimus pau

rola, quæ uero tu patri debes: si quom possis: reddere negligis: uehementer erras. Audio enim te bonas artes quo sæpenumero te accusaui contemnere. Nullum autem aliud abs te pero benefi cium: si hoc spreueris. Atq scias uelim eruditionis utilitatẽ: si mi hi obtemperaueris: non eum qui gratiam acceperit: sed qui dede rit: longe maiorem consecuturum. Erythiæ uxori.

I nostræ tyrannidis mœtu Paurolã agrigentum mittere non audes: tibi & tãq̃ mulieri: & tãq̃ matri unico filio ti menti ignoscimus. Sin tãq̃ sola non mecũ eũ genueris: soli tibi habendum censes: iniq̃ causam parentũ diiudicas. Rigi dissimo eni iure patris filius est: nõ matris humani uero utriusq̃ par. Si autẽ quod aliquando patri filium cesseris: iccirco in eo ius tuũ minui arbitraris: quid de eo censendũ ẽ: q̃ ne particeps quidẽ unquã fuerit. Aequiorẽ igitur te pstiteris si eũ ad me miseris: nõ serius: sed q̃primũ: cũ his muneribus ad te rediturũ quæ Phalari dis & Crythiæ filium deceant. Vt si nõ mecũ: sine me salrẽ opu lenter & laute uiuere possiris. Quis eni familiariũ gratia uxore & filio neglectis locupletari cuperet: ego sane uestri studiosus: ut utrum & patrem decet stirui rerum mearum non modicam par tem in uobis dilectissimis collocare. Et quam celeri me quidẽ cũ aliorũ tu aduẽtantis senectutis gratia: maxime autẽ propter mor bũ: q nup mihi grauissimus cotigit: qppe q me admonet, ut ulti mũ uitæ terminũ homini præsentẽ diẽ semper existimẽ. Aduen tũ autẽ ex certa agrigentũ: & rursum ad te reditũ: patris beniuo lentia tutiorem q̃ maternus metus præstabit.

Paurolæ filio:

Oronã abs te sexcentorũ aureorũ pondo: & bonæ fortu næ: & eius qui misit gratia accepimus. Qua nos ea tan tũ die qua patris diis ꝓ uictoria aduersus leõtinos uota soluimus coronati dono matri tuæ Crythiæ misimus: Neminẽ eni tã pre tioso munere q̃ matrẽ digniorẽ inuenius. Vtinã tu & decentior nobis & gloriosior corona sias: quom parentum uotis: ut re de cet: satisfeceris. Paurolæ filio.

Vom i himerã necessario uẽissem Stesicori filias: quom poemata canerent audiui. Parti quæ Stesicorus: pti quæ ipse uirgines ediderãt. Harũ uero carmia Sthesicori car minibus inferiora. Aliorũ ãt: siqs ea cõpararet lõge erãt elegãtio ra. Quãobrẽ & eũ qui docuerat: & eas quæ pter naturã t tãrã ue nerãt eruditionẽ: fœlicissimas duximus. Age igiẽ Paurola: ma

xime enī hac quoq; causa desidero: ut doctrinæ inuigiles qua rādem sententia corpus armis ucationibus aliisꝫ exerces laboribus Animum āt græcis litteris disciplinisq; incultū reliquis: & quē primū & non solū in his exerceri oportuerat corporis eī cura est hñda bōæ ualitudinis uel corroborādoꝝ mēbroꝝ grā nisi qs in sacris agonibus exerceri uelit aī uero mores oēs eū ītelligeī oportet dignitate uictus: sit nisi fortasse: quod pleriq; accusant: ad tyrannidis cupiditatem aspiras: ac si tibi iure ipso conueniat: iccirco uires corporis exerces: tanq̄ tibi ad huiusmodi principatum assequendū necessarias. Verum si recte sapies: ab eo quem principatus poenitet sententiā accipies: qui nō sponte: sed coactus hanc sibi uitā delegit. Qui tyrannidē expertus: tyranno subiectus quā tyrannus esse mallet. Ille enī unū duntaxat tyrannū formidat aliis incōmodis liber. Tyrannus autē & qui extrinsecus īsidias moliuntur: & q se custodiūt timet: necesse nanq; est ut in formidine & miseria ipsos primū uereatur custodes. Quare sapientius accepta consulentis patris beniuolentia: æqualēte oībus exhibeas: perpetuos uero mœrus & periculoꝝ sine ulla q̄ete arbitriū & hostibus & hostiū filiis relinquas. Quod si rerū inexperientia & iuuentute pulchrū q̄ddā & iucundū tyrannidē & non potius supremas calamitates existimas: maiorē ī modū abertas: & profecto ob eius ignorationem. Verum tamen deū precare: ut nunquā in tyrannicæ fortunæ experientia uenias.

Camarinensibus.

T in Gelliā misi: & ad leontinos & ad uos itē mittendū existimaui: ut mihi p̄sētia auxilio eētis. Neq; enī armis: neq; eq̄s īdigemus neq; uiris quoꝝ uacuā dicitis hēre ciuitatē sed pecunia. Leontini nobis quinq; talenta q̄primū miserūt. gelli pmiserūt decē. Vos aūt neq; leontinis tardiores: neq; gellis minus liberales arbitramur.

Lycino.

On recte in leōtinoꝝ concione: me ac si affuissem tibiq; potuissem respondere: interrogasti: Quis unde quibus ue sim pgenitoribus. Ego uero queadmodū metipsū phalari laudamātis filiū genere astyphalcēsem: patria exulē tyrānū agrigentinorū multa expertū & aīo in hūc usq; diem inuicto: Non secus noui lycinū cynedū īpueris. in iuuēibus salacē: in mulieribus adulterū: temerariū in legibus: luxuriosū in uoluptatibus: segnē in pace: in bello desertorē: q & tuaꝝ in me cōcionū: & hoꝝ quibus

te repĥēdo ſceleꝝ mihi pœnās dabis: ſi nō citius: at ſaltē quom leontini meo in ſe bello deſeſſi te mihi captum tradent.

Leontinis.

I meū cōtra uos bellū ſolui deſideratis: nihil ueriti: mihi Iycinū tradite: ut oĩ ira & īdignatione in e ēffuſa: a meo in ciuitatē ueſtrā ſurore deſiſtā. nihil enim in eum graui us animaduertemus: ꝗ uos omnes cupere intelligamus.

Leontinis.

Eonidam quem res meas exploratū miſiſtis captū a me cū īterimere poſſem: liberaui. Nō ut uobis rē gratā face rē: ſed ne ꝗrerē ꝗ uobis meū cōtra uos belli appatū certo ſignificaret. Et eni ipſe ſine cruciatu libere mihi ueſtros cōtra me paratus aperuit. Vos ſcilicet omniū indignos preter ꝗ famis et formidinis: quibus abundare plurimum uos atteſtatur.

Sameæ:

Vom mores tuos optimos: & incredibilem erga omnes humanitatē itelligā: quomq; proxiorū fœlicitates pie & humanæ pprios dolores ducas & calamitates breui ad te ſcripſi: & cauſa mea: & nauali pugna: & legionibus: & equeſtri tandē certamine uiciſſe: ut hoc nuncio quēadmodū bonū beni gnūq; uirū deceat: perpetuo doleas: ingeniōq; & tā perditis tuis moribus debitas penas ſuas.

Pythagoræ philoſopho.

Halaridis tyrāni a Pythagoræ: philoſophia differre plu rimū uidetur. nihil tamē prohibet qui rebus etiā ſic ſe ha bētibus certū noſtri periculū faciamus. Fieri. n. pōt: ut ꝗ lgonæ diſtant in idē redigat cōſuetudo. Nos ex his quæ de te ac cepimus: uirū te optimū eſſe nobis perſuademus. Tu autē noli adhuc de nobis ferre ſentētiā. falſa eni quæ de te habetur opinio me offendit. Verum mihi totus non eſt ad te acceſſus: propter meam qua accuſor tyrannidem. ſi inermis: & ſine ſatellitibus ue nirem capi facile poſſem: ſi armatus & militum munitus præſi dio ſuſpectus forem. Tu uero omni liber periculo: & uenire ad me: & ſine metu apud me eſſe: & mei periculum facere peioris. Si tanquam tyrannum me ſpectaueris: priuatum: poriuſq; tyrā num inuenies. Sin ut priuatum: habentē etiā aliquid ex neceſſi tate tyrāni. Hūc. n. pricipatū nullo pacto ſine crudelitate optie

re possum. Quod si humanitas in tyrannide tutā eē posset: nō alioꝝ mō gratia: sed hac quaque: tecū esse desidero. Viam nāq̄ mitiorē: tuis aggrediar admonitionibus: si una cū Pythagoræ sententia: ueritas quoq̄ certā mihi salutem pollicebitur.

Thoraci.

Trum me ipsum tanq̄ obscure scripserī: ante tanq̄ con-
u fulto intelligere nolis accusem: nescio. Viginti inquam
milia tibi ex ratiōibus restant: sit apertus doceri uis: qui
te alia quā uelis ratione doceant breui a nobis expecta.

Ariphradi.

Emeritate: & iuuentutis inscitia innumeros homines p
t didi quibus duobus affectibus filiū tuū agi: non ignores
uelim. Qui quom me hisdē quos memoraui furoribus ad uindictā prouocarit: me tamē cōtinui: tibi nō illi ignoscens. Multoꝝ enim testimonio īcredibilis tua perhibetē hūanitas. Icirco nō putaui ob filii malitiā nihil malemeriti patris senectam dolore afficiendā. Quippe q quom unū duntaxat filiū habeas & si omnino malū: alterius tamē successoris inopia diligis: prauitatē enim filii: patris beniuolentia uincit. Verū nisi iam desinat: tuisq̄ & meis pareat admonitionibus: nō ignoret & tibi & mihi breui meritas pœnas daturū. Ne autē malitiæ pertinaciā ignoratione excuset: eadē de re: & ad te: & ad illum epistolā misimus.

Nicenero.

Vod sæpenumero patri tuo scripsimus remonitū facе-
q ret: ut a temeritate cessares: effecit forsitā ut odii tui for
midīe id nos rogasse arbitrareris. Ego uero an sic se hēat ne scribēdū quidē censeo. Atqui cum intelligerem patrem tuum senē modestissimum: neq̄ alios habere filios illius misertus: & nimiæ tuæ ob ætatem audaciæ parens in hūc usq̄ diem te pertuli. Te autem neque patris ī unico filio periclitātis senecte miseret: neq̄ tibi consulis: qui ita in peruicacia perstas. Sed forsitan quoniā nihil in te grauius animaduertimus quom cessare uolueris licere tibi existimas: quod neque lōge te porētioribus licuit. Quod igitur tibi optimo datur utrum cōmodius ducas: nolim thimandrū imitari: sed utili potius inimico q̄ exitioso consulro te uti uelis.

Anthimaco.

I reddere mutuū potes et tamen nō reddis: sponte tua malus es. Sin quod teddes nō habes: & si malus omnino nō sis lædis tamē. Inuoluntaria. n. si hūane cōside

renť uenia digna sunt. Atqui ueniam reddendi dilationē: nō penitus desperationē esse scias.

Aristhomeni.

Oli ægre ferre uulnera quæ in bello accepimus: grata tamen mihi est tua in me beniuolentia & humanitas. Verū tantū abest: ut ea iniquiore animo ferā: & si parꝫ a morte absuerim: ut & si diutius me uicturum mihi persuadeā optassem celerius ī bello occubuisse. Q uid enim uiro generoso melius q̄ in uirtutis & uictoriæ contentione fortiter uitā finire.

Xeopvti.

On me perturbant calumniæ: neq; opiniones quas de me homines habent; qui iniuste me accusant. nec ulla alia causa: q̄ quia euenire intelligo alios natura malos. me aūt huiusmodi esse necessitate: quæ diis potĕtior est. Verū hoc inuicem differimus: q quom mihi principatus gratia plura liceant: qui sim profiteor. Vos autem priuati legum formidine opera, uestra dissimulatis.

Cathanīis.

Vom ad me ciues uestri captiui adducerentur: nō nullos quom omni spe decidissent: qa nō admodū uobis eoꝝ uita curæ erat liberaui. Nō quod mei erga uos odii obliuiscerer. maxime nanq; obliuiosus essem: si minorem ira mea ultionem a uobis accipere satis mihi existimarem. Verū quom pro meritis mihi pœnas dabitis: quot & quanta in me admiseritis: nobis commemorabuntur.

Cathanīis.

Os fortasse satis mihi, pœnaꝝ dedisse de his arbitrami ni: quæ i me: & meos inique egistis: quom pro triginta uiris ipie a uobis combustis: quigĕtos milites: pro septē direptis talĕtis: plurimos cĕsus amiseritis. Ego uero quæ in hūc usque diē passi eorū quæ passuri estis: procemium fuisse annuncio: adeo ut quæ nobis fautoribus hostes uobis mala inferent: cōfiteri erubescendum sit. Non tamen contra uos odium meum remittam: donec quæ mundum regit prouidentia. eandē in eo gubernando seriem prosequetur. Indicam autem uobis bellum: nō tam mea q̄ deorum gratia in quorum manibus & seruare omnia & perdere est siquidem diuinam sortem ut reliqua naturæ elemēta ætheus ignis sortitus est: in quem quom impie innocentes uiros proieceritis non Phalarim: sed qui omnia conspicatur solem

nobis inimicū comparastis.

Crithophemo.

b Oni amici officiū: & tu: & omnes qui plus æquo meā: extollitis fortitudinē facitis: quom cōsilio & opera nostra uictos a nobis leontinos prædicatis. Certo autē scimus quæ necessaria fuerūt: nos diligentet prouidisse. exoptatissimā uero uictoriā a fortuna cōfectam. Nihil est enim in humanis rebus: uir amicissime: siue magnū sit: siue: exiguum: quin illius nutu agatur.

Polignoto.

u T donare tibi aliquid imposterū: & scribere desinā polignote. Cessaro autē & tu a laudibus: quas de me apud alios prædicas. Re enim me accusas: quom mea renuis muneta: uerbis me: & laudibus prosequeris. Neq; animaduertis sermonē rerū umbrā a sapientioribus existimatū:

Asiocho.

g Loriari profecto de nobilitate: ut de alio quouis bono licet. Ego autem uirtutem solam nobilitatem scio: cætera omnia fortunam. Et fieri quidē posset: alius ex ignobilibus parentibus clarus: alius ex claris ignobilis: ipseq; se ipso & abiectissimis ignobilior. Itaq; animi uirtute apud syracusanos laudibus proseq debes: non maiorum mortuam in ignobilibus successoris nobilitatem.

Demotheli.

i Gnosco tibi quod ita me admoneas: φ enim nunq̄ tyrānus fueris: tyranno tyrannidē deponere consulis: neq; deorum mihi quēpiam affers securitatis fideiussorē: cui fortasse fidem habere possem: Te autē dignū censes: cui tanta de te acquiescam. neq; animaduertis fere periculosius esse deponere principatū: q̄ occupare. Assumā ita de tyrannide: quemadmodū de generatiōe & uita. sentiendū est: Neq; enim homo si fieri posset: ut antequam nasceretur quænam mala passurus esset audiret: nasci unquā uoluisset. Neq; priuatus qui tyrānidi studeret: si illius intelligeret calamitates tyrānus potiusq̄ priuatus esse uellet. Sic Demotheles homini non nasci: & priuatū quam

tyrannum esse utilius intelligo. Quod si ante occupatũ tyrã nidem: eius mihi narrasses cōditionē: & hoc mihi tūc dedisses consilium: obtemperassem profecto. Sed quom tyrannus sim & prĩcipatu coactus in multa inciderim. non modo hominũ nemo: sed ne deorum quidem pontentissimus hanc tyrannidem deponendam mihi persuaderet. Haud enim ignoramus quibus: quã tisq; nos affectos suppliciis ab iis in quos grauius animaduertimus: uitam profecto finire cogeremur.

Epycharmo.

Vum & Demothelis de deponēda tyrãnide consilium: non ab odio: sed rerũ ignoratione profectum intelligo. Aggredi enim tyrannidē appetentis est: desistere autem minime: propter multa quæ a tyranno iniuste cōmittũtur. quemadmodũ sagittarius: quom primũ sagittas emiserit: non amplius habet eius reuocãdi potestatē. Quod si fieri potest ut huius tyrannidis tollatur initium: id facire quæso. Sin nequit: sciatis uelim longe minus fieri posse uestri mihi monitus conferre uideantur.

Epycharmo.

Vsus solus nobis: quom iustos nos arbitraris & si nemo huiusmodi tuo de me testimonio credat Vnus enĩ & talis uir oĩs mihi scilicet norma & regula est. Temeratiã ãt multitudinẽ loco solitudinis: & nullius hominis habendã censemus: uel ad implēdũ locum qui solus esset: solitudinis supplementum existimamus. Cui & ignorari: & deteriores q̃ sumus: uideri: forta sse nõ est in utile. Sed multos habes tui similes. Hominũ enim præstantiam: non numerum reputamus: cũ quibus nosti nos & bonos esse: & æquos. Quod & si solus esses satis nos abundare testibus: neq; aliorũ egere laudibus ducere- mus.

Hippolitiont.

Ditum tibi ad me: ut rogas: permitto. nullum autem securitatis iusiurandum damus: sed fidem: quod si uerbis meis non credis: nunc profecto me iniuria afficis non quom mihi accusatus es. quom enim non ignores: nemini me unquam fidem fregisse. Ac si de me malesentias: petis iusiurandum. Verum quid refert ad pietatem: iusiurandum ne an fides frangatur: utrunq; enim animus confirmat.

Polythimoni.

I accepta ex tuis moribus coniectura: mihi nõ fidis: prudentiam meam: nõ maliciam accusas. Sin ex meis mei ignoratione plurimum aberras. Tantum enim abest ut fidem frangã: ut quom ex animi mei sentẽtia cæteris supra q̃ liceat: credam. ac si firmiorem fidei pietatẽ habeãt: sæpenumero deceptus sim. Mihi igitur sine dolo & fraude fisus: nihil a me iniusti perpetieris: sed apud omnes testimonio confirmare poteris ea fide Phalarim esse: ut neminem unquam decipiat.

Nyciæ.

Iisdem de rebus quibus filium tuum odio habes: qui mores tuos nõ imitatur: ab omnibus diligitur. ex quo intelligere potes: te his omnibus inuisum esse qui eum amore prosequuntur.

Adimantho.

Vdio tibi esse cum fratre controuersiam: uter uestrũ sit peior: quom tu illum: ille contra te peiorem attestetur. Ego autem arbitror uel potius compertum habeo: Cæteris hominibus illum: te etiam illo iniquiorem.

Egestensibus.

Olite meos exules recipere: nemo unquã phalari neque in bona: neque in mala referenda grã uicit. Hoc uos ex leontinorũ: & melitensiũ causa pbe itelligere potestis: quorũ alteris libertatis: leontinis seruituris auctores fuimus. His q̃d trirmes meas summerserunt. Melitensibus uero q̃ summersas recuperare curauerunt.

Antistheni & thetimo

X his quæ misi muneribus Antisthene partem: Theotimus nihil accepit. Quamobrem alteri gratiam habeo: de altero nihil q̃ror: ille. n. quom accepit meas nõ minuit facultates, hic uero nullo me dãno affecit.

Menedi.

On te Peniteat bonum euasisse: si uis a paterna iniquitate alienus existimari. Aliter superioris temporis apud camarienses bonam de te opinionem amittes. Simulasse enim aliquando probitatem: non te ipsa bonus fuisse uideberis.

Epistrato.

On secus q̃. ad fortunatum aliquẽ ad me scribere uideris. Ego autem cõditionẽ meam tibi paucis explicabo. Scias

me a prima īsantia orbum fuisse. A iuuēta fati iniquitate patria exulasse. Res meas maiore ex parte amisisse. Barbaris educatū esse moribus. Ex omni terra iniuria affectum profugisse. Neq; solum ab hostibus: sed ab iis quos sum beneficiis prosecutus inīsidiis circumueniri: & tyrannum uitam in tyrannide deprecari. Si hoc inquam est fortunatum esse: fortunati profecto sumus.

Onetori.

T tu & omnes amici hoc sane mihi facietis gratissimū: si nihil de me percōtabimini: neq; curiosius inquiretis: nisi qđ ipse uoluero. Eiusmodi .n. fortūa opprimimur: ut nostra cognita cōditiōe: lætari magis inimici: q̄ incognita ægre amici ferre possint.

Ifonico.

Liorum qui me læserunt inimicitias: ut hortaris: libens obliuiscar. Mortalis .n. quom simus: imortale (ut aiunt) odiū seruare minime decet. Pythōis āt aduersū me imanitatem: nō modo uiuus obliuioni nō mandabo: sed ne mortuus quidē: quod omnibus uita functis: euenire consueuit. Quippe qui iniquitatem omniū maximā in me molitus est: si quidē post meum exilium et uthiā uxorē quom eius nuptiis recusatis: me sequi nellet ueneno necauit. Trasinori.

Astellū qđ tu dū oppugnateē reliquisti excursione a teucro facta: ea celeritate euersum est: ut ocius id captum: q̄ hanc epistolam scriptā scias uelim.

Abaridi.

Vdio te clarorū uirorū cōsuetudinis gratia: ex hiperboreis ad nr̄as usq; regiones aduētasse. Teq; & pythagoræ phō: & Stesicoro poetæ: & aliis qbusdā græcorū pstantissimis congressū: & ab iis multa didicisse. Cupere autē te alios conuenire: qui te quas ignoras historias doceant. Quod si ab iis qui me calumnianē antea persuasus es esse me qualem prædicant: haud facile est dissuadere. Sin ueritatē cū ab omnibus: tū maxime a sapientibus disquirendā cēses: ad me uenias: quēadmodū plerique alii dari uiri mecū cōmoraturus. Ipsa .n. noueris expiēria: cæterā apud me & melius & honestius: & si mihi de meipso libere loqui licet: addo ēt humanius quā præsens fortuna pati uidetur: & disposita & constituta esse phalarimq; qui hæc & gubernat: & ornat. & nemine eorum qui maxime in his laudātur: inferiorē.

Orsilocho.

I pprerea φ Pythagoras philosophus sæpenumero me
accersitus huc uenire noluerit quēadmodū eū qui meā
fugeret consuetudinē laudasti: mihi calūniā attulit quod
nunc ad me uenerit: & quintum iam mensem una mecum in uo
luptatibus sit: mihi profecto laudi est. Apud me enim ne breui q
dem momento permansisset: nisi mores nostri conuenissent.

Egesippo.

V fortasse & alii consanguinei qui ægre fertis Clisthenis
exilium: eum sibi male consuluisse in his quibus patria
pulsus ē: nūtandē cognoscitis: quom nullius remedii tps
sit: nisi pœnitētiæ. Ego aūt quom inani gloria maxime in repu.
uersaretur: tum maiorem in modum eius uicem dolebam. Et lit
teris ad eum meis rerum exitum testatus sum. Ipse uero honorū
uoluptate elatus agebatur: fortunæ immemor. Et nos nugas &
deliramenta scribere tanq̄ reipu. omnino ex parte arbitrabatur.
Vel potius ac si tyrannidis nostræ gratia: nollemus quēpiā uide
re recte rēpubli. administrantem: quoad magis q̄ opus fuerit in
flatus: suis ipse flatibus prostratus est. Suoq; nō mediocri detri-
mento: non phalarim ciuilis gubernationis propter principatū:
sed se ipsum uulgi penitus ignarū cognouit. Eiusmodi nanq; uul
gus est; ut in calamitates se sequentes alliciat: & principia euenti
bus non consentiant. Ego igit & q unq; nō oīo stultus est: mal-
lē ut īcerta me multitudo sibilis; q̄ honoribus prosequeret. Odi
um nāq; eius citius q̄ accendat: extinguit: nec qbus exardescit
tēporibus ualde dānosū est. Eius āt beniuolentiæ opinio: exilia:
mortes: proscriptiones uel his nihil tolletabilius affert. Per Io-
uē maximū egesippe: ut sentimus: sic te alloqmur. Populus oīs
temerarius est: demēs desidiosus: prōptissimus in quodcūq; cō
tigerit mutare sententiā; pfidus: incertus: uelox pditor: fraudulē
tus: uoce tm̄ utilis & ad irā & laudē facilis. hoc ē ut q in agēda re
pu. populo placere annitit: honestis pereat contūeliis: Nōnulli
tn̄ adeo isaniūt: & temerario īpetu uel ea potius tabie pcipites fe
runt: ut nō tantū f lioꝝ fragrent desiderio: & nuptiis intenti non
libentius uxores conspicentur: & pecuniaꝝ cupidi non sic eis in-
uigilēt & armoꝝ belli quoꝝ olympicoꝝ agonū gratias: studiosi
non tantopere hoꝝ singulis delectētur: q̄ qui miserā gloriā: in-
anes honores: & plausum in suū detrimentū aucupātur. Quoꝝ
uicē familiares maxime dolore. Inimicos uero lætitia prosequi
oportet. Vos autem Clisthenis necessarii eum cōsolamini si for

ſan inquiore aīo res humanas patiat̄. Eiq; ne amplius his ſe rebus immiſceat: ac ſi maiorem in modum erret diſſuaderis.

Autonoæ.

Rgentū tibi poſt acceptas litteras morati miſimus: exiſtimamus enī nō gratiæ modo tēpus eſſe: ſed celeritatis Tria igitur talenta: q̄ petiſti: dedimus ut ſoluta p filio multa: in patriā ab exilio reuocet̄: ne diutius profugus haberet. Ipſa nanq; experientia plane nouimus q̄ calamitoſum ſit exiliū. Cæterū & alia tria ſponte noſtra dedimus: ut publicatas poſſeſſiōes recuperes. ī poſterū uero cliſthenē admoneo: ut a gerenda republica abſtineat: neue amplius his ſe exerceat negotiis: in quibus publica utilitas: priuarū odiū cōparatur. Et licet ſuos ipſe affectus neque at moderari: Cōſobrini tamē utatur exēplis: qui reipu. ignoratione patria pulſus: ne occupata quidē tyrannide: in ea reſtitutus ſum. Neq; adeo iucundū principatū exiſtimo: quā acerbū exiliū Hæc ego per deos ad uos ſcribo: nō q̄d quæ munera ad uos miſi dolore me afficiant: ſed caſus ueſtros miſeratus. Neq; ut nihil amplius uobis elargiar: ſed ut me ī meliore fortūa utamini: in q̄ quom familiares mei me utentur: his me promptius atque liberalius exhibebo.

Cliſtheni.

On quod multi ſolent: qui quom admonitionibus nihil pfecerint: re cōfecta exprobrār. id ego facere uolui: neq; iccirco hāc epiſtolā ad te mittēdā arbitrat9 ſū: ut ī quo pter ſententiā aberraſti: quom optimis meis nō obtēperares cōſiliis: augerē tibi calamitatē. Nihil enī aliud mihi eiuſmodi hoīes moliri uidētur: q̄ conſilium ſuū maximis extollētes laudibus: q̄ in aduerſam fortunā īciderint accuſare: quod neq; ſuam ipſi prænorint utilitatē: neq; monitionibus paruerint. Ego uero quom impendentia tibi mala ītelligerem: ne his opprimereris: familiariter te admonui. Nūc in aduerſis rebus tuis: quæ utinā nunq̄ accidiſſent: ipſe quoq; tecū erraſſē: & tecū miſer eſſe mihi uideor: pmonui ne accideret. Nunc autē ſeu caſu: ſeu cōſulto ita ſe res habuerit: tecū ſimul dolore afficimur. Neq; tēr aduerſā exprobramus fortunā: ſed p uirib9 ea ne te opprimeret: cōtēdimus. Hæc quom ad optimā matrē tuā ueneris: plane cognoſces. Tu uero iniquus es: qui ne patria quidem pulſus apud nos: ut tui amiciſſimos: exilium ſolari uoluiſti. Quod ſi alia qua uis cauſa fece-

tis: iniquus sane erga nos fuisti. Sin ad eum qui te reprehēderet
quom prae monitus mihi nō obtēperaueris: huc te uenire pudu
it: quodāmodo tibi gratulor: quod tā recte sapias. Q uippe quē
praeteriti erroris puduit: in eundem non amplius prolapsurūq; exi
stimandū est.

Leontidi.

Vltis usus es ad camarinenses rationibus ut bellum con
m tra me moueant. Certo tamen scias non recte te suasisse
non enim ianibus uerbis: quibus nos aggressurus es: te
ulciscemur: sed rebus ipsis quas experti camarinenses: rursus
irati phalaridis periculū facere noluerunt: quom sua uiorem me
amicum experiantur.

Ennensibus.

Go me uobis libertatis auctorem fuisse arbitror: de ea
tamē non conqueror: &si ingratissimi erga me sitis: sed
a. gentum quod mutuo a me accepistis reddire quoad
eo mihi hoc tempore opus est: ut per omnē siciliā pecunias mu
tuo petitū miserim: Alii nobis liberalissime mutuarunt: ut leon
tini: & gellii. Alii promiserunt: ut hyralenses: & phintienses.
Q uid igitur per deos animi uobis est: quom tot mutuatas pecu
nias nobis non redditis! quom ii in quos nullum contulimus be
neficium suas nobis elargiantur. Q uod si illi qui nobis promise
rūt audierint sibi nos icci rco graues esse quod credita non exigi-
mus: nunqd amplius quicquā nobis daturos existimatis! Equi-
dē non arbitror: sed secū reputabūt: ꝗ qui sua exigere negligit:
negliget etiam soluere creditoribus. his igitur ratiōibus mea mi
hi non reddere tandem pudeat. Q uod si haec nō profeceritis:
non ignoretis eam nos rationē. aggressuros: qua uos ad soluen-
dum debitum compellemus.

Ennensibus.

X tor pecuniis: quas mutuo a nobis accepistis: octo dun
e taxat talenta: quo maxime tempore pecuniis egeba-
mus: ut nobis solueritis reliquas uobis elargiri monui
mus: At uos neq; sic modum ullum seruastis. quattuor enim ta
lentis ad nos aegre missis: reliquum adhuc retinetis. Et per deos
non tā iniquo animo huius pecuniae quā largite gratiaq; dānum
setimus. Decisio enī debiti: &si patiamur quattuor dūtaxat talē
torq;: ingratitudo supra decem detrimentū affert. Vos autem &
reddere simul: & habere nobis gratiā iactabitis: q̄re nulla de in-
gratitudine uestra bona spes relinquitur. si quom reddendi facul

tatem habeatis: non tamen redditis. Quod si hac estis sententia quom a legatis uestris exhaustum aerarium: & priuatim pecunias uos contulisse audiam: hoc etiam debito uestram libero ciuitatem Vel si placet quae accepi: reddere paratus sum modo in reipu. utilitatem: non in eius direptores conferaris quo fit ut paupe- res publice sitis. Quod autem in referenda beneficii gratia sta- tuas mihi erigere pollicemini: nolite quaeso id cotendere. simul enim cum nostra in uos liberalitate: hunc etia uobis sumptum condonamus.

Ennensibus.

On largitae pecuniae poenitentia uiri ennenses hac uobis epi stola mittimus: sed ut firma a me gratia ieatis: quom iure i Periandru animaduerteritis. Na quod uere ciuitas pecu- niam habuerit: sed falsa utatur excusatione: ut ea creditores pri- uentur indicio mihi est quod falso furtu aducitis: si quidem om ni penitus ratione abhorret: eosdem nunc taq pauperes esse & pe cuniis indigere. nunc aute taq diuites multa ex publicis rebus ad raptores proiicere. Sed aut raptoribus diuites esse opertet: aut furibus pauperes. Quod si pecunias publicas tanqua diuites ra- ptoribus elargimur. Creditoribus aute p ciuitatis gubernatores tanq pauperes denegatis. Primu quod sane grauius est inique fa citis: quom nemo uobis iniuriam fieri patiatur. Deinde longe iustius est quod mutuo accepistis persolueri creditori: quom di- ripientium gratia non possitis: quam phalaride nomine inume ris suis priuato pecuniis ditescere periandrum. Itaq licet uel pe- cuniis nostris seruatis propriam mihi habere gratiam: uel per ditis exigi etiam quas donauimus.

Hieroni.

q Vom multa de te: & de codone quam contra me ad le ontinos stulte habuisti dicere possim: nolo tamen super fluis uti uerbis: nisi q culicem elephas indus non curat.

Aristheneto.

On iniquo animo senecta fero: neque tyrandis robur conieuit: sed phalaris. Tuo aute dolore afficior: quom mihi taropere timeas. Faru nanq adueniet: & si Aris- rhenetus maiorem immodu nostri solicitudine cosiciantur: sed longe molesta. Satius est enim pati qui nil uereri: q prius siquis timet: ut poeticis quoq exemplis ad te scribam.

Melitensibus.

p Ersuaserut mihi legati uestri: ut uobis pecuniam mutua tem: quauis i presentia assiduis bellis his exhaustus sim

Sed ut aiunt: ad amicos nulla utendũ est excusatione. Verũ nolite quæso nõnullorum mores sectari: qui quom mutuum accipiunt honestissimis nominibus: quom exigitur: grauissimis creditores appellant: rem profecto neq; iustam: neq; gratã. Decet enim qui beneficium accipit eo sẽ qui dederit meminisse: & quoad debito se soluerint: eosdem creditores existimare. & siue boni sint tanq̃ bonis. siue mali tanq̃ malis id persoluere. Si quidem & bonis moribus prædito: & paruis æquum est creditum reddere. Et quidem melitenses: & quom mutuũ do: & quom exigo: idem ipse sum: & mihiipsi simillimus. Quibus autem datur ii mores pro tempore: ut aiunt: Cancleõtas pro subiecto solo colorem mutant. Quippe quom accipiunt: ut benemeritũ: ut deũ creditorem laudant. Quom reposcuntur: in eum tyrannũ: ut impium inuehuntur. Præterea nõ ignoro longe satius eẽ quom amissurus sis pecuniã priuato homini mutuare q̃ ciuitati. Nam si a priuato abnegatur: inimicũ unũ: & eũ imbecillũ tibi cõparas. Si a ciuitate: neq; damnũ minus est: & plurimorũ odiũ cõtrahis. Non tamen hoc uobis crimen scribimus: sed sine suspitione pecunias mittimus. Aliis enim in rebus semper uos memores & in commertiis & negociis uestris iustissimos intelleximus. Neque ignoratis ignominosius esse plures uni iniuriam facere: q̃ unum pluribus. Nõ enim credibile: ut unus multos: sed multi unum uerisimilius contẽnant.

Melitensibus.

n On la dũ uestrarum contemptu militenses legatos uestros cum his signatis remisimus: sed qm̃ non sinũt me mea opera laudari. Vos forsitan qualẽ me uideri uultis talem apud alios existimari arbitramini. Ego autem nõ ignoro quod cæteri omnes me malum existimãt. Vos uero & si bonũ me dicitis: nequit tamen uestra de me opinio aliis persuadere sed potius ad falsas hominũ existimationes uobis essem nocumento: quando quidẽ pessimũ hominẽ nisi eiusmodi uos quoque essetis: nequaq̃ laudaturos omnes prædicarent. Quãobrẽ quom uos iniuste mali: ego nulla ex parte meipso demẽtior existimare: has laudes uestras non necessarias duximus.

Menesicli.

Ortuna tua admodũ nos delectauit: quom & si maiorẽ ĩmodum filium optares: filiam tibi genitam accepimus: quam eo tibi cariorem fortunã arbitramur: quod loco filii nata ẽ. So-

let nãq̃ filia: q̃ mares longe pluris parentes facere Nostra autẽ munera tum demum tibi grata esse sensero: quom non modo quæ mittimus prompte acceperis: sed etiam siquid quod nos ignoremus: tibi opus erit: nos certiores facies. Pluribus enim iã & magis preciosis rebus tibi opus est filiæ gratia.

Elcandro.

Eq̃ tu: neq̃ hominum quispiam me unq̃ per terrẽ uer bis fortasse: & si nihil dicam: mi dicere arbitraris. sed ne rebus quidem speret: quippe qui non ignarus bellicæ rei sum: neq̃ iniuste: neq̃ supra uires quicquã audeo: & frequentes & insperatas temporũ mutationes nouimus Fortunæ præterea istabilitatem: dicere magis possumus q̃ audire. Accedit ad hoc quod quantum nemo alius eum nobis ipsis: tum deo cõfidimus qui nos contra omnium iniurias tuebitur in quo certissima mihi spes est: ut qcũq̃ mihi isidias moliuntur: in meã redigã porestatem.

Lisino.

On cessabis insania insane Lysine: neq̃ parces tibi triginta ãnos natus: qn cũ huiusmodi pluribus grauiores q̃ ferre possis: inimicos tibi facere expiaris. sed & uersus ĩ me & tragœdias scribis: ac si dolore me his afficias. Verũ tu omni grauiores tragœdia tes caueas.

Cebroni.

Vid tandem nostros mores admirati: ac si grauioribus utamur suppliciis in eos qui nobis insidias moliuntur: his non perterremini? sed eorum qui cruciantur casibus comploratis: eis non consuliris: ne phalarim iniuria afficiant. Longe enim mihi facius esset: non cõpelli in huiusmodi propulsandæ iniuriæ necessitatem: & uobis sane cõmodius nõ uti sem per temeritate. Nam si uestri memores non larent quo pacto in me consuleritis: nisi talẽ me in suppliciis exhiberẽ: quo ĩ maxima quoq̃ formidine his uos exponatis. Nos igitur a crudelitate: si nos prius ab iniuria cessabimus.

Euthemono.

Ihil ĩ his mẽtitus es: qu orum me apud syracusanos instimulas: omnia plane confiteor. Verũ si pari ratione: & ego iis qui me ita lædũt: ut nulla digni sint uenia: & uos tam temere: & mihi & uobis insidias moliri parcerent. neq̃ me quispiam tanq̃ nefariũ accusaret: neq̃ uestrũ tanq̃ grauissimo affectorũ supplicio misereretur.

Cleobulo.

On persuasisti camarinæ̃sibus: ut bellum mihi indicerẽt: quo maiorẽ imodũ singulis cõciõibus annitereris. Quip pe q nõ ignorãt rebus ipsis: nõ orator & uerbis bellũ geri. Quamobrem si uis ut id aggrediãtur: utile futurũ eis ostendas. Quod sine hoc quidẽ pacto morẽ tibi gesserint. mutata sentẽtia cõtra admoneas. ita fortasse res tibi ad uotũ succedet. ex duobus n. alter in p̃sentia: aut sententiã tuã inutilẽ: aut consultorẽ nullius rei opinanẽ. ego uero utrũq;. Certo tñ scias uelim: quæ cõtra nos adortus es: nõ inanibus uerbis ulciscemur: sed rebus: q̃s ex pt̃i: non ãplius mihi isidias moliti sunt. Q uod quom camarinses plã̃e sciant: nolũt rursum irati phalaridis p̃iculũ facere: quom sua uiorem me amicum experiantur.

Cleodico.

Dmodum grauia supra uires tuas cõsultasti cleodice: un de tibi spẽs phalarim posse malo aliquo afficere: ut rẽ gratã facias thracis credõis nepti: uxori autẽ an tãdiu q domi num suum ineremit: ex quo cõtra naturæ legem, iniuria illata di tatus est. sed in tantam non protũpam indignationẽ: ut sceleta tua uerbis prosequar. Nam si te quem ulcisceremur dignum putaremus: non uerbis dũtaxat: sed te ipsa te ulcisci. Et quæ in nos machinatus es: in caput & genus tuum retorquere possemus.

Neoliadæ.

Ihil grauius in te cõsulere uolumus: quom plura in te bona q̃ mala inueniamus. Q uamobrem hoc unum ex me lioribus fieri uelim: ne me grauiori animi affectu contra te uti cogas.

Polluci.

Dmirari ex tuis expistolis admodum uideris uitæ meæ mutationem: quod quom superiori tempore audentius q̃ tyranni soleant: libere me omnibus credebam. Nunc ne necessariis quidẽ ad me aditus pateat. Ego autem meticulosi or omnes fugere mihi persuasi: fidem enim non modo non aliis sed ne in amicis quidem firmam inuenimus. Icirco oĩa summo labore expertus: inhabitabilem lybiæ solitudinem: & auia numi darum lustra: quam cum hominibus uitam agere: prætulerim. Quippe qui cũ leonibus tutius uiuere: & cum serpentibus somnũ capere: q̃ cũ nostræ ætatis hominibus possẽ. Usq; adeo nos ex multis uariis: freq̃ntibusq; fortũæ mutatiõibus p̃iculũ fecimus

Polluci.

Onge grauius iniuriam patior: q̄ puniā pollux nō quē-
l admodum dixisti & pati me grauia & ferre. Ego enim
eos q me iniuriis prosequuntur: & bis & ter uenia digna
tus sum. Nemo tamen eorum est: quem primo deprehensum
iterum malum uideri pudeat.

Polluci.

Vi contra nos eorum quos iure interemimus gratia bel
q lum parant: si quamobrem id faciant audirent: & plane
intelligerent: essent profecto uo kores appellādi. Tu āt
nos apud syracusanos accusas: & ultoris quidem nomē tanquā
grauissimum appellas. Causas uero cur pœnas dederint: q ma
xime oportuerat tanq̄ inexcusabiles nunq̄ afferre uoluisti. O pus
enim erat orator pollux: & mortē: & mortis causas simul ostē-
dere: ut per eas auditorum indignationē: contra quos conciona
tus es: uehementius excitares. quas si te aperire puduit: quo iure
earum gratia bellum geratis non uidemus.

Engiensibus.

Ego causam quare iuste uos non ultus sum: neq ulcisci
n uellem: uires mihi deesse uideo: neq uolūtas deerit: si
nos nullo pacto reuerti fueritis. Q uom iam sic perdito
passioni: qui apud uos commoratur: uisum est uiros quos tertiū
iam mensem seruatis in carcerem interimetis.

Nicyppo.

Vod dona nostra acceperis plurimam tibi habeo gra-
q tiam. Ego aūt quod dicebas te syracusanos timere: ne si
meas pecunias accipere te intelligerent: grauius in te cō
sulerent. hoc statueram si ea recusasses: te tanquā acceperis accu
sare: ut & accipienti tibi: & recusanti idem impendisset periculū
uel potius alterum minus: alterū oīno peius. Nam si non acce-
pisses: & ego te accepisse simulassem: certe accepisse crederetis.
sin accepisses & ego serio nihil me dedisse asseruissem: proculdu
bio omni absolueretis suspitione. Nicarcho.

On cogis camarinenses contra me bellū gerere: sed a
n me superari. Atqui sapientis uiri officiū ē ante uerba: rē
ipsam aū rē diligētius quoq eius exitū cōsiderare. Ipsi iā
pridē tuas conciōes neglīgunt: te aūt non pudet ex tribunali tua
illis oratione grauiorē eē: quā mihi cōtra quē concionaris.

Leontiadæ.

On hac dũtaxat epistola: sed sæpenumero iã ad te scri-
n psi nullã aliã de uxore gratiã te relaturũ: si pp nuptias be
neficiũ a nobis accepisse: & gratiã nobis referri arbitra-
ris: quã si eã amaueris. Cuius causa affinitas inter nos cõiuncta
esse uidetur.

Thimostheni.

llitum pars in castello excidat: pars maris incursus exa-
m gerer: ut æstu siccato fertilis campus reddat̃. Alterutri
aũt priores opus pfecerint iis gratia referatur.

Cleomedinæ.

Vnera tibi ad corporis exercitationẽ misimus: olei. s.
m metretas ducẽtas: & frumẽti medinos q̃drigẽtos. Quæ
aũt iuuẽtutis munera sũt: ad filiũ tuũ: & uinũ: & libra-
rios seruos: & Sthesicori poemata: nisi syracusanorũ q̃spiã: no
uarum rerum gratia: hæc a tyranno missa suspicentur.

Gorgiæ

Aeteras epistolæ tuæ particulas recte scripsisti: futuri aũt
c temporis hortationẽ: admodum supfluã arbitror. Ego
enim neq̃ mortẽ: neq̃ mortis genus effugio: & sapien
ter quidem fatũ: enim ab hominibus nõ regitur. & pfecto qui-
cunq̃ huiuscemodi pscrutatus: aut bona: aut mala: futura me-
tuet: eũ stultissimũ existimo. siue preuideri futura: siue præuisa
caueri posse: sibi psuadet. Quod si euitari nequeunt: quãobrem
ea præscire amittitur. quom siue sciat: siue nesciat sit futurũ. Si
uero quom cognouerit euitari etiam posse: & disponi: & i aliud
q̃ præuiderit transferri: & peius fatum meliori mutare dixerit.
Ego sane nõ arbitror: dei nãq̃ hoc opus est: nõ hoĩs: Cæterum
si quis eos meminerit: q iouis filii feruntur. Aeacũ scilicet: Mi-
noẽ & Rhadamanthũ & alios semideos: neq̃ imortales fuisse:
neq̃ aliter q̃ pro sui fati necessitate mortuos: si neq̃ fatũ neq̃
mortẽ ægre tulerit: aut formidauerit: mĩme mihi stultus uideť
Maximo igiť studio idẽ in certis rebus tuis sentire aium iducas
ut nullã illorũ curã suscipias: quorũ nos nihil scias eẽ solicitos.

Nausicli.

Vod iã sæpenumero ad te scripsi: & si hermocrates uł
q quis alius philodemi filiã uirginẽ dona a me accipere
impediat: ego nihilominus elargior: & parem uel maio
rem potius laudẽ assequor. Quod quom pp tyrannidem nulla
in re cognatis meis sim conferendus: eis me tamẽ liberaliter ex
hibebo. Ad eos autem qui mihi exprobrant q̃ largitionibus p-
suademus: hac utimur excusatione: q̃ quibus liberales sumus:

eos ꝑ humanitate cogere: nō possumus. Lacryto.

Voniā ꝑ huiuscemodi spe: nobis tantopere timentibus q periculis exponi non oportuerat: nolebā grauiores exi tus experiri. Verū ex quo uirtus tua nostrū uicit timorē bene quidē est: & bono usus es auspicio, quod & alia tibi aduota sint f.accessura nihilo tamen magis: & si saluus sis confidimus: sed quoad incolumis redeas solicitamur. Quę igit in ꝓfectione tua re admonui: eadē cures uelim diligenter: ut posthabito oppi do lacrytū nobis serues incolumē. Quę pro omnibus locis ciui tatibus: tyrānidibus: & ipsa deniq; ꝑ deos: aīa mihi eē arbitror.

Lacryto.

T tuarum promissionū memento lacryte: & phalari dis solitudinis curam habeas. Quanta amicorum ino pia laborem uides. scribo autem timide: nec multoꝶ uires formidamus: quippe que longe sunt nostris inferiores: ne q; nostrorum imbecillitati quom omnes hostes uiribus excedā mus: ne maiori iam studio fortis apparere cōtendas. neq; ęgre feras res bellicas: nisi omnibus militię muneribus tempori ad sis. Memento autem quod depositum tibi teipsum quō a nobis dimissus es: cōmisimus: quod nobis saluum reddere promisisti id nunc maiorē immodum rogamus: nō ut te & ingenio tuo qc quam idignū facias: quod a lacryto fieri nequit: sed ut ī aliis cer taminibus uirtutem tuam possis ostēdere. Nunc uero: & si te ip so paulo molliorem: in aliis rebus pręstantiorem te exhibere poteris. Lacryto.

Vod filii tui obitū iniquo aīo feras: uenia profecto di q gnus es. & me quidē maxime tui miseret: nec secus a q̄ uis tuoꝶ familiariū casum reputās doleo. Et si in his du riori natura sim: ea. f. gratia quod qui īmodice aduersis rebus an gunt: eos nihil ꝑficere intelligo. Maximū aūt calamitatis tuę di ber esse solaciū. Primū quod pro patria fortiter in bello filius tuus occubuit: deide q; in ipsa uictoria pulcherrima cū morte fa ta honestarit. Postremo q; nullo turpitudinis genere uita coin quinata: morte ꝓprias uirtutes finiuit. Incertū. n. ē an bōus uitā ī deterius cōmutet. Rebus nāq; hūanis fortūa maiori ex parte: ī uo luptares dominātē. Quī āt irrephēsibilis moritē: ī optio glo rię statu collocatē puta igit ab eo & qd gēuerit: & qd educauerit meritas grās accepisse. quō ad morte usq; ī uirtute & bōis mo ribus perseuauerit: hāc ei uicem redde: ut modice & ęquo aīo

d li

eius mortē feras. Lisidi.

On admiror quāobrem neq̄ patris tui. neq̄ filii similē h gequā hēas lysides. Nō. n. lysicratis filius: neque neoptolomi pater es: quod & matrē tuā & uxorē mulris flculis affirmasse aiunt: & ppterea maximā laudē consecutas. Vnū enim: & hoc eorū e numero est quae laudem merentur: ut nemini: maxime his quos nouimus: mentiatur.

Thimoleo:

On peccare merito fortasse: & iure ipso dei existimatur Peccare uero & iccirco posthac cautiorē fieri hominis. Qui autē neque quom peccat: neque quom aduersam incidit in fortunam: sibi cauet: nescio an alius existimari possit q̄ omnino malus. Turpissimum igitur est: & adhue enim prorius accedemus: eū qui stultitiae sit factus exēplū: ne sua quidē ipsius calamitate bonum fieri.

Phoedimo.

Ersuasi fumus iam tertio nullam abs te iiuriā accepisse: & si in singulis accusationibus nō leui in crimine sis deprehensus: sed qualem te esse uellemus: teq̄ erga nos eē decuit: talem arbitrati sumus: & accusationum crimina: eo qd' timuimus deprehendere de te ueritatem: falsa duximus. Certo tamen scias qui nihil aliquādo mali cōmiserūt: quom illata me tuūt crimina eos fortunae iniquitate uisos: nō iniuria puniri. Cu ra igitur ne aut mores qui te inimicum arguant: aut fortunā exhibeas. graue autē tibi uideatur: nō id solum quod quom saepe numero a me in singulis iniuriis tuis beneficia acceperis: his: ut te decuit: nō respondisti. Ego enim nō sinam humanitatē malitia esse inferiorem: sed etiā ne te ipso erga collata in te libenti animo a nobis officia: inclementior uideaiis.

Agesilao.

Helesippe aegre mihi ferre uidetur tuā apud syracusanos moram. Quippe quae adeo cupide: adeo pudice: uxoris munere fungimur: ut testetur nos tanquā qui i te gra ue hcāmus imperium: te diutius absentem se nō perpessuram. Suum praeterea patrem implorat: irreligis fortassē quid minetē & cert ofacturā scias. Neque enim alienū a se uirū existimari po test negligere. Ipsa ut cogere te possim ad reditū arbitratur: ego aūt illam. Nā neque tam phalarim q̄ chelesippū te arbitror for midare. Redeas igitur: & desiderantibus te redde, siue nos ma-

gis: siue illam reuereris. quæ profecto digna est quæ plurimum ametur.

Polymnestori.

Vita & magna nobis testatur lacritus & aliis de rebus: maxime aūt de societate scutatorū. Tuo enim & pugnātium uirorū studio oppidum captū affirmat: & equos sui os tibi ut uidetur elargiendos hortatur. Ego uero: & si oīa mea munus a me acciperes: adhuc timerē ne tuo uincerer beneficio. At nūc quom neq̃ munera nostra accipias: uinci sane tyrannū a priuato cōfiteor. Quod si impræsentia tertiam prædæ partē inter milites diuidendam nō acceperis: quā quom mox tibi lacritus largiretur recusasti. Certo scias seniores nos nō in beneficiis conferendis: hoc .n. in tua nō est potestate: sed in accipiēdis post hac fieri cogeris.

Polymnestori.

Imuisti nostras minas quom rursum ut te rogarem nō oportuerit: prædam enim ut cēsuimus partitus es & periculorum socios premiis honestati. & recte qdē delectasti nos: & iniuriasti ne quid abs te petere dubitaremus. & socios si quando usus uenerit: ad pugnam prōptiores reddidisti. Quis enim laborum onera nullo proposito premio: subire unquā uoluisset? sane nemo qui eorum periculū fecerit. Hæc igitur aliorū uel potius utilitatis nostræ gratia accepissem: ut scilicet milites si imposterum iis nobis opus fuerit promptiores redderes.

Lisandro.

Ræuenimus quæ misisti auxilia: prius enim q̃ ad eucsidē uenissent hostes conspicati sumus. Quare nihil ad pugnam utilitatis absente cōducto milite cœpimus: Ad opinionē uero & laudem plurimū ad paucos neque bellatores nō ad omnes uictoria referenda est. sed quom grauioribus nos ipsos periculis exposuerimus: maiora præmia sumus assecuti.

Arimacho.

On ægre ferimus calumnias neq̃ habitande nobis a nostris hominibus opinionem :, quom uideamus omnes æque iiuste facere: ut longe iam iustior iniuria q̃ iustitia existimetur. Tantū autem abest ut opera mea abscondam: ut in his audeam dicere: aliis quidem natura: mihi uero necessitate contingere talem esse. Confitemur iniustis nos commoueri affectibus hoc tamen aliis quoque omnibus insitum est. Verum hoc interest quod nos tyranni nostra freti potestate: quæ facimus palam profitemur. priuati supplicii mœtu abnegant.

Polystrato:

e T ad alios omnes amicos litteras misimus: ut quprimū agrigentum ueniant: & te obsecro ante olympia uenias Volo enim amicissimorū collegio accito: quēadmodū alias res meas curare diligētius: & de rebus magnis & grauibus cōsiliū capere: nullo tñ uos aut labore aut icōmodo afficiā: ipse enim mihi ipsi satis ero: sed tñ uestram sequar sñiam: ut si i principatu præstitero: sæpenumero uos & accipere comiter: & cōplecti possim. Sin fortūæ iussu deiiciar: ultima accepta salutatione eorū quæ egerimus memores ualeatis.

Polistrato:

e Go eorum neminem in quos beneficia cōtuli: neq tibi neq cuiquā palā feceri: non. n. ut quæ a nobis recusas munera accipias: qui accipiunt indicare: neq iis qui sine suspitiōe accipiūt exprobrare licet. Neq eū n̄ accusādū cēsemus q aut sua pdicat beneficia: aut pdicātibus aures accōmodat. Verum qui pter uolūtatē meā ui & iiuste multa ex rebus meis diripuerunt: tu te reputare potes. Atqui plurimos iuenires q oī cōa tu aliena detinere cōati: necessario tandem reddiderūt: & belli & armorū mœtu nōnulli iiustissime. Sed & oīum piissime pro uiribus detinere cōtēdentes: iniquas tandē & scelestas pecunias in tot piculis seruare nō potuerūt: quas coactos accipere: restitue re oportuit. Q uenā tu p iouem imitatus es: ut munera a me accipere nolueris. Nā excusationes quas simulādo afferas: & hac & innumeris aliis rationibus refellūtur: siquidē ipsi inimici pecunias ipias consirctur: nisi hoc intersit quod illi iniusto rapinæ nomine ipietatē et adiectā ui habere conantur. Tu uero iuste a fide li animo sponte acceperis.

Astypalensibus.

n V llo me maiori dolore affectū inuita mea cōscius mihi sum uiri ciues: quāq multis & opinatis casibus agitatus. Nullaq maiori lætitia: quippe qui neq expers sum uoluptatum: incredibilē dolorē illa mihi dies attulit: qua patria iniuste pulsus sum: qd quidē et cōmerentibus est grauissimum. Læ titiam āt quom mei publice recordati pro tpe litteris me uestris tanquā bene instituto & uestri studioso in uestris usi estis necessitatibus. Non tam: ut arbitror: gratia ex decretis quippiam accipiendi: q testimonio quod publice quidem: sed iniuste exulaueri Et ut exilii mei auctores argueretis. Neq enim petere ab iniusto

gratiam: neq accipere quisquã patitur: sed nõ huius tẽporis: cũ ut de uobis tanquã amicissimis conquerar, q superiori tpe nunquã me usi siris: sed ut gratiã habeã quod nũc me utimini. Vos igit quæ a nobis accipitis dare profecto uidemini. adeo petitionem uestram ĩ beneficii locum ascribimus. siquidẽ non tanta accipere m uoluptate: quãta dedero. Quid enim patrie amatori pulchrius? quid gloriosius quã uideri suis ciuibus benefacere? quod litteris uestris mihi elargitũ est. Quod uero serius ad uos munera nr̃a puenerint: quam uolueritis: neq me: neq uestros legatos: sed hyemẽ & anni tẽpora accusabitis: nemini studiũ nostrũ defuit: uerũ ĩmodicis tempestatibus factum est: ut ne summis quidẽ audaciis nauigari licuerit. Quod si quæ mittimus maris periculis seruabũtur: gratiã fortunæ habere nõ errabitis. Cæterũ ea uobis legati reddet. Eolophus at cui una cũ illis pfecto ad uos epistolam dedimus: singulorũ rõnem exponet. & quæ & quot mittimus significabit. reliqua ex sententia utamini. Pecunias uero in patriæ restitutionẽ ornamentumq impendatis. Neque meis hoc admonitionibus: sed consilio & uolũtate ur̃a faciundũ reputetis uelim. Nemo enim aliena uolũtate bonus unquã fuit sed sua. At si quod de uobis suspicandũ est: quod ad aliud elargitur: ad aliud abutimini: non necessariũ. Certo scitote nullis uos muneribus rãtopere uituperãdos: q̃ qui dederit laudãdum. Ut enim absurdum est qui patria exulet suis pecuniis eam nientem restituere: sic qui eã icolũt cadẽtem negligere. neq alieno quidẽ sumptu ad eam restituendã contendere. Atqui si dignum iudicabitis: non solum hæc me uobis misisse munera: sed et populo: ciuitati: & diis patriis. Tunc de consilio uestro maiorem laudẽ assequimini: quã qui pprias pecunias miserit. Quis enim ignorat: munera dantis esse laudẽ? recte at his uti accipiẽtis. Velim equidem uos uirtutis potius q̃ liberalitatis nr̃æ testimoniũ accepisse. Alterum. n. benigni animi: alterum opulentiæ fortunæ laudem ostendit. Valete.

Athenienfibus.

Enit ad nos faber uester pilaus athenieses opa nobis i singni admodũ arte elaborata afferẽs: qbus delectati humane eum accepius. & dignis mũeribus cũ artis: tũ patriæ grã donauimus nõ multo post tpe taurũ nãli statura maiorẽ fabricatus. agrigẽtũ petiit. Incredibili affecti sumus uoluptate: quõ officiosũ aial: & hoĩ sociũ accepimus. Et pfecto id nobis spectaculũ regiũ & opa

laudabile uisum est. Nundum enim in eo latentes cruciatus ostē
derat. reserato aūt latere omni crudelitate plenū: oī morte ini-
quius supplicium apparuit. Tum periali arte laudata mores pu
niendos duximus: suiq eum ingenii periculū ante alios. quo-
niam ipso auctore peiorem inuenimus neminē: facturū merito
censuimus. Is igitur in taurū inclusus: circum igne: ut ostēderat
accenso: dirae artis uerum phibuit testimonium. Neq enim q
cruciaret uidimus: neq lamētationes audiuimus: eiulatus tan
tum intus excitos administratorum aures aes emugiebat. Verū
athenienses quom uos iniquo animo fabri uestri interitu ferre:
& mihi succensere audiam: maiorem īmodum admiror: neq
hactenus id mihi persuadeo. Si enim qd' grauiori supplicio ī eū
nō animaduertimus nos accusatis: grauius ꝓfecto nō iuenimus
Sin ꝙ nullū mererec̄: mihi sane uidemini: quom prae uobis hu
manitatem feratis: laudare crudelitatem: siqdem aut unius ho-
minis opus: aut uniuersae ciuitatis id eē oportet. Vtrum sit ue-
stro tādem erga me animo dignoscec̄. Nam si iuste perilaus pe
riit: & nemo atheniēsium illius īgenio est: aut moribus de bene
ficio nos accusaretis. Sin iniuria interemptum dicitis: mox pro
fitemini nihilo meliores esse uos perilao. Me aūt nōdum poe-
nitet ac si iniuste egerim: nisi mihi ipsi uidebor ꝑter iustum egis-
se. Atqui nemo ius a tyrāno requirit. Quod enim ad eius salu-
tem facit: id iustum uidec̄. Caeterum meam ego cautionem: &
pricipatus munimentum tutissimum abstulisse mihi ꝓfiterer:
si iuste ī perilaum uiderer animaduertisse. Sed mihi persuasus
neq uobis: neq graecoꝝ cupiā eo illū supplicio iniuste affectū
uideri. ꝙ ī alios excogitauerit. fabrū uestrū cū alioꝝ: tum mea
maxime gratia puniēdū duxi: siqdē eo munere aliquo me eius-
modi supplicio dignū arbitratus est. Et licet tormentū nobis cō
tra cōiurātes ī nos acerbissimū inuenerit: nostrā tamē cautionē
in quibus iusti iudices cōstituimur contēpsimus: ipsū dūtaxat ius
reputauimus. Neq enim ignorabā si lōge ēt peiores impune di
misissem mihi ꝓfuturū. Norā māsuetudinis uestrae opinionē
magis insidias concitaturā. intelligebā huiuscemodi perila ī sup
plicio unius cuiusq in me studiū allaturū. Videbā forsitan satis
mihi futurū ui ipsa uti pp in me cōiurantiū necessitatē. Horum
nos omniū non immemores posthac cuiusquam laudum indi
gi. Impium tamen putauimus hominē hominibus huiusmodi
mortē excogitantem impune dimittere. Iccirco qbus ipse alios

nihil i eũ iniuste molitos iisdem eũ artibus perdere uoluius. Et
merito sane a nobis: quos tali munere dignos existiauit ita mul
ctatus est. Fortasse quispiã uestrũ athenienses: nostris auditis ra
tionibus quod hisdẽ ctutiatibus quos in alios excogitauerit: au-
ctorẽ perire oporteat innumeris me furiis deberi: uel potius om
nibus suppliciis una tãtũ aĩa nõ suffecturũ: & mihi ipsi meritas
pœnas me præscribere arbitrabit̃. Verũtñ si omni amoto odio
iuste rẽ ipsam reputare uolueritis: profecto nõ spõte nostra nos
hæc facere: neq; quæ fortunæ iussu patimur iure perpeti cogno
scetis. Nam quom pp tyrannidẽ liceat nobis crudeles esse: id tñ
quin malũ sit nõ ignoramus: & qd' opera nostra corrigi neque-
ant. id profecto grauissimũ cõsitemur. Vtinã ad ea necessario
nõ cogeremur: nemo alius præ nobis ut bonus laudari posset.
Et quisnam urm athenienses: aut quis alius: insidiis in se depre
hẽsis eaꝝ auctores omni uindictæ genere nõ prosequeretur: quẽ
reretur! Q uod quom eiusmodi pilaũ inuenimus: supplicio:
duximus afficiẽdũ. nec ignoro pessime mihi cõsuluisse. sed me
eõ solor qd' nõ sponte mea hæc facio: qd' iis quos ulciscimur nõ
euenit. Equidem sapientissimi idigenæ athenienses: in hoc ego
mores uestros imitatus sum: ille ãt tyrãnorũ. Iure igitur: nõ q̃-
les naturas sumus: sed quales uos ipse effinxerat: in se expertus
est. Certo tamen sciatis uelim quod neq; ego priuatus pilaus
essem: neq; ille tyrannus phalaris. Vobis autẽ nõ modo igno-
miniosum est: si iniquo animo illius feratis supplicium. sed si
huiusmodi uiros ppetiemini. Omĩo. n. humanũ genus iniuria
afficiebat: quom ea excogitaret tormenta: sed præcipue uos cru
delitats arguens: peculiares: natiuo suæ ciuitatis uestre mores
cõiquinabar. Oẽs igitur hoc perilai supplicium laudaturos ar
bitramur. Digni. n. hac sententia tales ciues: siqs tñ fuerit: cui
huiuscemõi mortis genus nõ placeat: id ẽt perilao ingratũ fuisse
nõ ignoret.

Teleclidæ.

Vadam ipsius tua sententia usus: ad multos ex amicis
q uerba fecisti: ea forsitan gratia quod factũ est: ut tui mi-
hi sermones insertetentur. Q uod scilicet post artificem
tauri perilaum alios eodem cruciatu interimere non oportuerat
eo quod propria mea laus periret Ego autem illius supplicio mi
hi laudem nõ quæro: nec laudis gratia sic in perilaum animad-
uerti. neq; quom aliorum supplicia mihi crimini dãtur: iniquo
animo fero. A mala enim uel bona opinione ultio se iuncta

est. Certo tamen scias: quoniam alii in tauro cruciandi erant: id circo in perilaum animaduertimus. Pro æreo enim opere munus: non mortem: merebatur. Aequum igitur fuerat illorum causas in perilaum: & in omnes qui in eiusmodi fortunã eos uenire: cogerent referri. Quod si nos ab inique stulteq; iudicantibus referretur: nõ ægre ferimus: quoad iure supplicio affectos: qui a nobis ĩterempti sunt ostendere poterimus. Si quidem nos a primo quem omniũ hominũ: uel humanæ potius naturæ gratia: igni ab sumpsimus: exorsi iridẽ de omnibus disquireris. At qui si perilai & aliorũ quos alienarum iniuriarũ causa punimus supplicium laudatis: profecto iniurie nos accusationibus proseq mini. si eos qui perfide capiti nostro insidiis imminent morte ulciscimur. Essem namq; omnium sane stultissimus: si aliorũ gratia. sontes etiã si mihi benefacerent ulciscerer. Ego autẽ qui mihi insidias moliuntur impune dimitterem: & in alienis rebus infamia suscepta: quom adeo insidiantibus formidolosus uidear mea ipse pericula contẽnerem. Desine igitur & tibi & mihi molestus esse.

Niceo.

On uidet̃ tibi graue eculeũ taurus: neq; alia quæ habemus tormẽta. Ex quo omnẽ ad illã misericordiã: quom nobiscũ pugnaturus nõ sis: consumpseris.

Cleomedonti.

V me: ut audio: accusationibus psecutus: miseros cleõbroti casus deplorare nõ desinis. Ego uero te clemedõ: & longe illo iniquiora audentẽ & omnino ĩbecilliorem in nostram uenturum potestatem non dubito.

Cleomedonti.

Eptem his & triginta quos in camarinensiũ cõcione cõtra naturã imanissime cõflatos conquereris: uellem eqdẽ contentus esse: & per iouem desidero. sed uideo mihi per quosdã nõ licere quin res ulterius progrediat̃. Ipse. n. nouẽ & triginta fieri cogis: quõ re: & stultissimũ epythersem illis adiicias. Neq; idẽ ẽ an uris me calũniis afficiaris: an pessimi me is pareatis ultionibus.

Timandro.

Vod ĩ præsentia camarinẽses exercitũ contra me excitauerit: illius forte tẽporis tibi solaciũ præbet: quo magnũ leui de causa bellũ ut moueât: a te psuaderi nõ potuerũt Verũ quom spes tua te frustabit̃. tũc promeritis: nõ eorũ quæ

fecisti: sed quae pateris dolebis. quae tamen tibi solacii utilitas? Nam si nos persuasuri fuissemus: ut ueritus es: nō temere forsan nostri formidine egisses. Nunc aūt ne in caeteris quidē rebus mi nimo nos dolore affecisti. Te aūt neque idoneū reddidisti q̄ no stris cruciatereris suppliciis. nulla. n. tibi morte opus est: quo tot torquearis calamitatibus. Immo si fieri posset longius tibi uitae spacium quā natura ferat praestari oportet. Timandro.

Onciones tuae ad camarinenses thimander & multa eo rum cōmiseratio: qui a nobis ieremepti sunt inuitū me per deos compulerunt: ut in taurū eleombrotū intrude rem. Quippe qui ueritus sum: ne si ego a cruciatu desisterē: desi steres & tu contra me ciuitatem cōcitare. Libenter enim rē meā populo gerendā pbeo: q̄ diu tuas pperi orationes camarinenses puduerit. Cuius ego consilia non modo in phalarim: sed ne in phalaridis quidē seruulū nullius momenti duxerit. Quod si uti le esset camarinensibus cū agrigentinis bellū gerere: non tamē facile persuaderi possent: ut id aggrederentur. Nūc aūt bellum oino ipso consultore grauius: ue l potius ipse orator non parui ē ad miseriā momenti. Opus tn̄ esset: ut enumeratis belli suscipi endi cāis placbē contra me excitares: ut iis psuasa ciuitate: tu uir bellicosissimus inscriberetis. Ultor tantis de rebus surrexit: sed non uultis. sigillatim enim plures cās: longe tn̄ alienas ostendi tis. Verū si quis his omissis: quom fas non uideatur: te ipsum p spexerit: grauissime oīum duxerit puniendum. qui uendita do mo: possessionibus: & si quod in his paternū tibi erat mācipiū. exercitū contra me aliis: & camarinensibus nugas persuades. Quod mihi nihil aliud q̄ te desperasse significat. & merito sane siquidē multo maloꝝ causa fuisti: & ciuitatē cogis: temeritatē tuā: non suam sequi sententiam. Epystrato.

Oli me ad tui ultionē cogere: quom ter iā tibi pepercerim neque te piculis amplius exponas: qm̄ aliena a phalaride misericordia est: quam & si uos deprecationibus colitis: nos tn̄ tyrānica ira utemur. Aryphoero.

Oli recēsere eaꝝ numerꝝ quos i tauro ab sūpsimus: plu res. n. sūt si coꝝ opa disgras: quā noīa. tn̄ quō eiusmōi essent: sub nostrā uenerūt ptātē. sed nolēus i tā floreti aetate seni oꝝ curas subites: mistos. n. qcūq̄ nos laeserūt oīdius. Quō aūt uitae mutatiōes uidere cupias: iā desinas p deos admōeo. nō qd qcq̄ mali abs te pati uereat: neq̄. n. mulierbri manu iterficiet

phalaris: sed ne iis ānumereris qui in tauro perierunt: neq; mi-
hi iniustæ calūniæ pars ad crudelitatē efficiaris quō te ulciscar qđ
nisi mihi parueris: tibi forsitan maxime expectādū est: de hac
quoq; admonitione pœnas inire. Agemorte.

Ensimus tandē agemorte quo pacto rebus nostris consu-
luerimus: multis nāq; rationibus nos dolore afficit exi-
mius hic principatus: pro quo stultus ego innumeros la-
bores & picula spōte mea subii. Maximū aūt malū in eo exper-
tus sum: nisi boni & mansueti uiri a nobis beneficia uelit accipere.
Verū si cui indigentiū aliquid cōferimus: pessimos eos eē neces-
se est. Vos.n. probi uiri nescio qua ratione mea oīa aspnamini.
quid aliud causæ est: ꝗ qđ beneficia accipere formidatis. Quā-
obrem ex tot condiscipulis meis equalibus amicis: non mō ne-
mo me uirū iuenit: sed ne pollicerē quidē: pter Calistenē: quem
neq; uenturum certo scio. & aliis huiuscemodi fortasse utimur
excusationibus, ne munera nr̄a palā detestari uideanē quoq;: ut
ad me principio uenirent: alios morbi: alios parētes: plurimos
prohibuere respublicæ. Te āt nōdū ad me uocatū mēini: quom
nihil esse cōsecuturus. nec uocarē: nūc maxime quom aduersam
ualitudinē tuā: & filios post meū a patria discessū tibi genitos, e
paurola acciplā: p iouē tibi cōgratulor: & affinitatis: & suscepto-
rū liberoꝝ gr̄a. quæ igr̄ excusatio tibi relinqrē: ne uidearis formi-
dare. Nā quom nō iuidiosū ad te munus q̄le cū tibiis & cantibus
totius ciuitatis spectaculo mittēdū esset: sed parū uiri itēpesta no-
cte misissem: tanquā idignū facimus & scelus reiecisti: & merito
sane ipii nāq; uiri: & hominū cæde coīgnati ea mūera erāt. Ah
nimiū asp erga me & iniquus es agemorte: addo ēt in hūanus &
crudelis: qui nulla infœlicis phalaridis misericordia mouearis:
quom tāta in præsentia miseria afficiar. Nā quom ea maxīe gr̄a
optassē pricipatū: ut in amicos clarissimus haberer: dei benigni-
tate quamprimum uota mea consecutus: non habeo in quem be-
neficia conferam. Sed quod mihi erat omnium futurum solaci-
um: eo me amici priuatis. neque erga uos ulla me liberalitate ex
rerum mearum copia uti pmittitis. Quo fit: ut quom quæ uo-
bis dare uolumus munera cōtēnatis: In tyrannidis adulatores &
scurras: quibus dare nolemus: ea conferre necessario cogamur.

Teucro.

Aristhomeni tuo ager datus est: & Ipolition uacauit cri-
mine: te uero: ut pollicitus es: expectamus. Ego bene ua

leo si bene ualere est: multa me aggressum & plura assecutum: & deteriorum gratia meliorum etiam penitere.

Teucro.

Hilodemi uxorē cleenetā quā nosti teucer: quom nuptiarū filiæ gratia alloq uellē: negociis ipeditus nō potui: qbus te huc uocassem: nisi ea gratia te syracusis relinquendū statuissem: ex quo plane itelligere potes: serio nos de his ad te scribere. Eā igit adeas: & qnq i dote talēta gñro cui filia nupserit pollicere. nō tā muneris: q̄ reddēdi philodēo debiti gratia. Quod si qspiā rogaret unde nobis tot philodēi pecūiæ sint: nescire te: sed ad me q̄ acceperim & eū q̄ dederit id totū referas: & dato operam ut leontes gener accipiat. ućit. n. ad nos: & illā uxorē efflagitat. Qui ego oēm operā pollicitus: ad te q̄primū misi. Si potiorē tn̄ gñrū iuenires mr̄: nihilo segnius dote pmittas. neq̄ cōtendas: siquidē non unus duntaxat philodēi gener nobis curæ ē: neq̄ quom pecuniam liberalitare largimur & nuptias: sed nolī qso tā neglīgēter hoc agere: ac si qnq̄ talēta reddas: sed tāq̄ accipias. Turpe. n. ē data pecunia male rē gerere: ubi nō ea gr̄a quā spōte dederimus dedisse uideāur. Neq̄ q̄cquā tale efficiā: ut dū apud me philodemi pecuniæ fuerint: dānū in filiæ nuptiis impēsæ utilitatē mihi attulisse uideant. Nā quom nihil eiusmodi me cōmisisse uiderint: nemo id de me poterit suspicari. Utinā iniqui oribus ubiq̄ moribus phalarim clamitarent. Cæterū mitte nubēti uirgini quattuor æquales puellas: & muliebres uestres quas ad te misimus: & aureos. lx. & quāprimū celebrentur nuptiæ admoneas: siquidē in hunc usq̄ diē etiā nimiū dilatæ sūt. Munera prompto & alacri aīo mittas: ut etiā phalaridis sumptu gratiā assequaris. Et hæc ita se habeāt teucer. In cæteris autē & tanq̄ uirgini & mulieri ultro orbæ consulas: ut usus fuerit. Et quō earū desiderio satisfeceris: nuptias cū rē & magnificas & sūptuosas facito ne syracusanorum: aut puellæ cognatorum quispiam fœlici nuptiarum die: miserum pro beato philodemum appellet: sed aduersam eius fortunam exuperemus:

Teucro.

Hilodemi peregre nauigario tui quidem uiri: nostri autem incōparabilis amici: tibi gloriæ filiæ uero. xx. iam annos domi innuptæ ifœlicitati tedere uidetur. Nupta n. si post aliquot annos utro careat i uirtute corroborat. Filia uero pter ætatē uirgo crimie nō caret. Oībus nāq̄ hominibus tur

pissimũ uidetur: & profecto sic ẽ: ut ultra maturos annos puella innupta remaneat. Iampridem enim illius uitã quẽadmodũ tu ã apud uirũ laudari oportebat. Sed fortasse philodemi loco quã & tu & ille genuistis filiã: solaciũ tibi esse existimas. Atqui iniquũ est mariti desiderio priuare nuptiis filiã. Neque idẽ ẽ carere uiro q paulo post rediturus sit: & eo cuius nullã adhuc neque experiẽtiam: neque consuetudinẽ habueritis: quom naturæ legibus cogaris. Cæteris quom neque obscuris parentibus: neque pecuniarum inopia laboretis: nullo pacto tantæ infelicitatis argumentũ pperiaris. Quinq apud nos talẽta filiæ dotẽ reliquit: quom nauigaret philodẽus: neq quinq dũtaxat: quippe cui cõmunes sũt phalaridis pecuniæ. Quãobrẽ nescio clementer quid differas. Nihil opus est ad filiæ nuptias philodẽi aduentu. quæ in eius reditu felici possunt nolimus præoccupare. Quæ aũt ipsa natura inultis nobis urget: quom fieri possint ne differãus. Puellæ ætas moras nostras nõ patiẽ: forsitan philodẽus his ĩpeditur causis: qbus patrẽ ĩpediri consentaneũ est. Quod autẽ natura uiro puella: pter legẽ: domi desideat: nulla est excusatio. Neq in præsentia tã patre ei q̃ marito opus est. Tu uero in his necessitatibus & fortunis absenti patri etiã p̃sentẽ matrẽ addi existimas oportere. Non sic ĩquã: sed si mihi obtẽperaueris: ut uiro fœliciter: & filiæ decori cõsules. Nã quom alia multa recte absente philodemo effeceris: hoc unũ præ omnibus cõmune bonũ annumerabiẽ: & pudicã uirginẽ matrimonio honestaueris. Noster autẽ teucer: quom uolueris: & pecũias tibi: & siquid aliud ad nuptias necesse fuerit dabit. Tu uero quæ uis iubeas. & philodẽi ad nuptias reditũ optato: nõ tamẽ ut ĩ illũ puelle pro ætatem felicias: & tuum erga ultum desiderium ut incolumis sit atque redeat: & alia huiusmodi non minus tui erga ipsum animi sint testimonium.

Teucro.

Hilodemi filiæ nuptias ante tuas nobis redditas litteras audiuimus. Præcurrit enim fama eos etiam qui multa utuntur diligentia: ad ea quæ facta sunt quancitissime significãdum. Et si elõginquo res gestas nuntia dea pferat: & nos nõ immerito ei forsitã succẽsuimus: quom tales nos prædicauerit. qui quõ aliorũ: tũ eius maxime gr̃a: in tantã dãnamur crudelitatem: siquidem nos undiq malos omnibus proclamat. Quo fit: ut qui nunquam me uiderint: neque experti sint: me ac si ad hominum exitium natus sim uitupent. Hæc igitur meæ calamita

tes sunt; nec alterius cuiuspiam. Aedes autem in quibus & leontes & theano primū coiere: ut nūc hēnt: imposterum quoq; habeant pmittas: neq; his hymeneū laribus amoueas: ubi celebratus est: dignū donū & quod iis qui acceperūt sunt: probetur eas arbitramur. Carissima .n. coniugibus loca sunt ubi prima uirginitatis uincula soluerunt. Inuidia autē apud syracusanos digni or philodemus q̄ miseratione iudicet. Et nemo ī summo foelicitatis gradu tam fortūatus: q̄ ille in aduersa fortuna ab inuidis existimetur. phalarim antē odio habeant omnes. Neque enī innoxium odium recusamus. Quisque autem ꝓ se maxime cupiat: & si dissimulet: huiusmodi sibi amicos comparare.

Phylodemo.

N magna mihi stulticia uersari uideris philodome: si tot preces & uota a nobis pro reditu tuo fieri existimas: quin que talentorū gratia: ne nobis pereāt quae nulla utilitatis spe: neque rursus amicitiae gratia: dedimus. rē pfecto ne uulgo qdē dignā. Quod si omnino uis a te uideri dotarā filiā: nihilominus ista tua sunt. Si negas: addas his totidē: & decē talēra dotem fieri be: ut si placuerit doris pars phalaridis sit: pars ex philodemi facultatibus. Theano autē multa & magna de me tibi referens mihi gratiam reddit. Quod eni adhuc puella a nobis accepit: mater facta testatur.

Cleenete & Theano.

Estrā beniuolentiā liberer accipimus: quom phalari rāto studio appellare cōtēdaris: meae tū fortūae & si nos ipsos defendamus: recusant. Inuenieē .n. nomē ipsum ab ipso genere nulli reprehēsioni accusationiue obnoxiū. Nos aūt ob multa & magna quae acerbissima sari necessitate iuiti egimus dānamur: & meū nomen nullam aliā ob causam graue est: q̄ qa legibus non obtempero. Lex uero ipse sum subditis. Quamobrē quam mihi gratiam phalaridis appellatione exhibuistis: eā nūc referatis ne id nomen impositum uelitis.

Himerensibus.

Vissimus nobis ut Stesicorū ad nos: & cononem & Hermocratē quāprimū mitteretis. Vos āt eorꝫ loco samcā & Licarchū misistis. Quod si qualē me arbitramini: talis essem n̄ ignoro. grauissimū aliquid contra nos moliri me oportuisse: eo quod illos mihi non tradidistis. & cōtinuo ad nos & Sthesicorus: & conon & Hermocrates uenissent. Neq; enim cynedus conon uo

bis curæ est: samea: & lycarcho clarissimis & uestrũ omnium humanissis uiris posthabitis. Verũ ego neq modestos homines: & qui nullã mihi: neq patriæ iniuriã intulerint: iniusto afficiendos supplicio: neque cõmunẽ græcorũ legẽ uiolandã duximus. Et si uos plurimas abrogaueritis: quibus contra nos tulistis sentẽtiã. sed quid opus est hæc uerbis explicare? quom & mihi: & ad quos scribo: plane nota sint omnia. Atqui neque uos imitatus sum, neq imitabor. Ego inquam & homicida & tot sceleribus obnoxius: sed remisi ad uos legatos uestros: quom mihi ex duobus alterum impune facere licuisset: aut cogere uos ut pro iis illos ad nos mitteretis: aut iis qui in nostra erant potestate supplicio affectis: meã in illos iram effundere. Et profecto eo iã res & iniuste uiuẽdi necessitates redegistis: ut nihilo nos peiores legatis uestris interfectis: neq meliores seruatis arbitremini. Confuse enĩ iam res meæ sunt & coinquinatæ: & parũ nobis momenti ad hominũ uel beniuolentiam. uel odium iuste an iniuste faciamus esse ĩtelligimus. Et in hanc uos himerenses conditionẽ: maxime & uiri illi uestri compulistis: & aliorum quidẽ quæcũq uestri causa passus sum mala posset uenia dari auctoribus: & præterita obliterari. Verum quod nihil quicquam iuste fieri liceat: quæ promeriti pœna ab iis exigi posset: qui auctores fuerint. Præterea longe iniustius esset: ut quidã nostra perirent iniuria: quam si eorum gratia ĩ uos grauius animaduertere cogeremur. Ego tamen himerenses & si hæc omnia reputarem: & indignarer: & tyrãnus haberẽ: si nõ quos uellẽ. at quibus interfectis: nihilominus uos dolore affecissem: eis peperci: & hospitio acceptos ad uos remisi. Quod si uicissim æq esse uolueritis quæ ciuitati uestræ calamitates impendent: in duos uel tres conuertere satius duceris. At si conõ cuius corpore singuli uestrum turpiter abusi sunt incolumis seruabitur: uniuersæ ciuitatis excidium a nobis expectetis. totis nanq uiribus contendemus: ne nihilo nos q̃ opinemini: humaniores experiamini.

Sthesicoro poetæ.

Vdio te maiorem ĩmodũ formidare. quom uires no-
a stras: & quæ in nos molitus est tecũ reputas. Sed admi-
ror quod nũc rãdẽ formides: & non quom primũ contra nos agere cœpisti: quom ab iniusta. ut dicebas: tyrannide himerenses uendicare uelles. Cogitabas quæ himerensibus dicis forsitan fieri posse. Si igitur mortẽ: ut sapientẽ decet: cõtẽnebas

quid nunc stulte perturbaris? quom tibi liceat ea quibus tūc expectaris nihilo imbecilliori animo fuisti iā propīquātia generose perferre. Sin autem ut timidus es: sic timide re ad id qđ ꝑpessurus es supplicium habes. Quid stulte eo in me tempore clamitasti: & talē tibi cōparasti inimicū: quom sceleratū me & crudelē appellares: & ex carminibus tuis uerba in me in cōtione effunderes? Quid autem & musicus & poeta dicendi figura & uoluntate nī ræ studiis cōtraria usus es? quom ociosus uacare musis: neq; magis arduas res: quā poetā deceat: aggredi posses. Sed quom pro poeta rēpub. gerere desideres: mancte quæ nō poetas: neq; musicos: sed populares qui supra uires temere audēt: quom ab hostibus capiuntur.

Sthesicoro.

Tyranni sumus sthesicore: non himerensium: sed agrigētino℞. quā re tibi igentes habemus grās: qđ minori mihi adepto pricipatu: maiorē dedisti. Certo tamen scias quod tyranni agrigēti inimicos nostros in himera ulcisci poterimus.

Sthesicoro poetæ.

Audio te alūtiū & alexiā ꝑfectū & nunciis p ciuitates missis: pecunias & exercitū cōtra me cogere. Nunquā ne igitur sthesicore a reipu. gerēdæ temeritate cessabis? quom adeo senex sis: neq; musarū pudet: q̄rum te studiosum ꝓfireris eas autem offendis: quom iis contra meliores uiros utaris: neq; filiorum miseret: qui iam uiri sunt: sed temerarius senex in cogēdis militibus & pecunia sponte tua uersaris. quō inimicū illis tā grauem oppositurus sis: q eos tāq̄ laricē cōcutiā. Ego quidē achiuorum reditus rescribere: & quorundā aliorū heroū stultitiā icusare audio. Tu uero ut ex alexia in himerā tutus reuertaris nihil curas. Sed scias uelim qđ manent te & caphareia saxa: & placte: & charybdis: & nauplia classis: & nullo pacto manus nr̄as effugies: non inquam & si quispiam te deus: secūdū uos poetas eripiat.

Himerensibus.

Thesicorū: & cononē: & dropidā a pachino in pelopōnesum ꝑ corithiis: ad quos eos mittebatis nauigantes a nobis captos scitote. Dropidā fortasse uobis remittemus Cononē quā primū interfici iussimus. Sthesicorus adhuc saluus est: donec quo eū mortis genere ulcisci uelimus excogitabimus.

Himerensibus.

f

Rofecto nobis himerēses sententiā uram plane ostēdi-
tis: quod scilicet nihil interesse arbitramini phalarim
amicū ne an inimicū hēatis. Deus autē recte effecit: &
firmissime ab eo mihi significatū. Confido ēt alia mihi ad uotū
successura. Cæterū ego ononē: ut ad uos antea scripsi: iterim
quāprimū iussi: quom malū uix: & in ciuitate uēa nulla neq̄ co
gnatione neq̄ affinitate iūctū intelligerē. Dropidā ad uos hono
ratū remisi: ut decuit: neq̄. n. malus est neq̄ nos ulla affecit in
iuria sthesicoro postmōum cōsultabimus. Himerensibus.

Iberauimus sthesicorū himerenses: & quæcunq̄ contra
nos machinatus est nō uestri gratia: qua sæpius ēt perisset:
sed deorū: qbus is curæ est & himeresiū deorū atq̄
heroū ei cōdonauius. nihil. n. hēo qd' illos accusē: & si maiore
īmodū de uobis conqueri possim. Cæterū ipsi scitis quænā con
tra me adortus sit Sthesicorus: sed puduit sacrū uirū & sapientia
clarū. & uere musis creditū: cynædo & scelesto Cononi annu-
merare: & una interimere. Atq̄ utinā taliū uirorū satū coercere
mihi liceret. uobis autē himerenses maiorē īmodū cōsulimus:
ne sthesicorū īgrato & ei nō cōsentaneo gerēdæ reipu. onere di-
straharis. siquidē ab iis q̄ Alexiā pficiscunē accipimus. in uitis
his se negociis implicat: sed pulcacia uestra uincit. Nolite igitur
his in rebus eo uti: qbus nō sit idoneus: sed liberum esse & lyræ
suæ uacare sinite. neq̄ eiusmodi inimicos ei cōparetis: q. nō iti
dē fortasse eū illo agent. Quod si oio opus est q̄. reipu. curā su-
scipiat: talē ei pficiatis: quos quū cœpimus: p utriusq̄ urm uo-
lūtate: siue supstitiōe ulciscamur. Sthesicoro poetæ.

Leū nō tui: sed nepotis tui gratia misimus. Dignus. n.
adoloscens est: de quo rō habeat quom gynicis certami
nibus nihilo sit Agesilao inferior. Eqdē quātū in nobis
est: summus euaderet uelim. Argentū qd' a nobis corā accipere
noluisti: nisi in presentia accepis: pditiōis te apud himerenses in
simulabimus. Et si ita cōstiterint grauius pfecto hoc fuerit q̄ q̄
ad te primū mittere decreuimus. Cæterum age sthesicore hæc
musarū studia quarū gratia & clarior oibus es & admirabilior:
& ama & complectere. expectabā i quibus maxime probatus es
similis calidissimus esses. Sthesicoro poetæ.

V de nobis sthesicore nihil gequam neq̄ uersibus: neq̄
alia rōne dicas. Nihil. n. mihi potiusē q̄ si meæ taceātur
de aliis sine inuidia arbitratu tuo loq̄ poteris & de ea tibi
īspiret. Ciuiles āt curas nīo maxie exēplo fugias: qui quom om

nisi beatissimi uideamur nobis cōscii sumus quātis afficiamur ca lamitatibus. Q đ si tibi merito ob occupatā spōte nostra tyrāni dē hæc pati uidemur: tibi autē rēpu. gerenti grauius nihil euenturū arbitraris: rebus nostris in presentia omissis: tuas cōsidera diligētius: Nemo enī pro meliori huiusmodi uiuēdi rōne susce-pta tempu. gessit. Verūtn̄ tecū reputa: quæ nā supiori tempore passus sis: queue tibi īpenderāt: nisi talis tibi fuissem inimicus. At præstat quidē: & si tes ad uota fortunæ benignitate succedāt ne oia ad eius licentiā experiaris. Etenim tu in presentia neq̧ hi merēsiū tyrannus es. neq̧ omnibus: quēadmodū nos inimicus sed rēpublicā geris: & amicos ut tu te arbitraris: eos tibi cōcilia sit quorū gratia nostras suscepisti inimicitias. Egdē: si liceret: tui coniectura accepta: nollē esse tyrānus: Tu tamen quot & quāta ab eis. passus sis tecū reputa. Q đ si eū q̄ a ciuibus suis bona plu rima nullū āt malū cōtumeliamue accepit: non secus ac te ipm̄ consideraueris: certo intelliges utrūq̧ illum: qui ciuili administra-tione omissa: priuatis rebus uacauerit: maxime fortuna sua dele ctari.

Sthesicoro poetæ.

Oli curare sthesicore Euboli & Eriphādis tui apud me accusationē: neq̧ ullo pacto doleas: q̧ īsidiarū cās cōtra nos ī te: & pulcherrima tua carmīa retulerint. Etenī q̧ nobis piculū ī himera īpedierit: tu nosti. Q đ āt nihil grauius p pessi sumus: dīlectari te magis: q̄ illorū gr̄a dolore oporter: & q̧ poemata quæ tibi deæ īspirāt tātas uires habuerit: & qđ nos sīqd tibi curæ sumus seruati: sumus incolumes. q̄. n. ꝯposuisti: ui sua plusquā lyra patiaē possunt: & phalaris maior ē q̄ q possit iteri-mi. Nos autē quom maxie piclitaremur: & tyrānum gessimus & familiaritatē suauius. neq̧ te qq̄ accusamus: quō ī uitæ picu lū: uel ī ipā potius mortē īciderius. Neque. n. si ipsis suis ꝯsiliis satisfecisset: id pbasset sthesicorus. Tu forsitā diuīs tuis carmini bus tyrāni cædē laudibus psecutus es: neq̧ nos: siqs tuas lauda tiōes: tyrāni cædēs īprobāus: sed phalaridis. hominē. n. īteri mere hoc ē n̄ tyrānū. siqdē: ut nosti: nō sū auctor īiuriaꝝ: sed p pulsator. Neq̧ dropidas: neq̧ illius pbatus fuit: sed neq̧ nr̄i ipē li berator iuppiter tute ī tēplo cū Eubolo & Eriphāto uiris iniqssi mis pmanere posset: in quibus iustus factus sum & procul a tyrā nide. Cynædus āt Conon & Thagoras: q cædem nobis machi nati sunt: nec non Amithidas & pericles: & alii eiusmo-di iustissima ultionis lege perierunt: quos & si non tanta mi-

hiuis esset: modo ultus: mori non recusarem. Dicant me homi cidiã: ipsũ: sceleratũ: tyrannũ: multis & magnis sceleribus con taminatũ: neque siquid grauius in mentem uenit mihi parcãt. Nã apud bonos uiros uituperari mihi uiderer si sceleratissimi me ho: mines laudarẽt. Q uorũ alios in taurũ coniectos cremauimus. Alios cruci affiximus: quom opus esset ut de se reliquis spectacu lũ atque exemplum præberent: ne quid contra nos molirẽtur. Aliis oculos effodimus. Alii mutilatis membris rota uersati sũt. Aliis capita pelle nudauimus. Hi oẽs iniuste in nos machinati: iure ipso crudelissimã mortem luerũt. Ecõtra quos tyrãnos nos esse confitemur: neq negamus ad malorũ ultionẽ tyrannidẽ de siderare: neq in eos crudeles in humaniq esse desistemus. Erga bonos autem tales sumus: quales ante tyrannidem. Nolim pu tes Sthesicore quom poemata in tyrannum scribis te in phala rim scribere. sed prompto animo deos complectere: nihil nos reueritus. neq qcquam quod in mentem uenit relicias. Nemo n: phalarim: præter fatũ: q ab ineunte ætate: & si uanum carmi na conticeat: in nos habemus: interficiet. Id quõ necessario ue nerit: quandocunque uolet: tanquã debitum accipiemus. Verũ Eubolo & cæteris homicidis: quom iniutis satis nobis insidias molirentur: meritam rettulimus gratiã: nõ eam quæ lege homi nibus: qui tyranni cæde inanem gloriã aucupãtur: sed quæ a ty ranno omni lege potentiore: referri conueniat. Palis eni pectoris tenus coram himerensibus affixi: & aliis affecti supplicils in cru ciatu pernoctarũt. Tu uero ad multos annos fœliciter uiuas: nec eiusmodi quicquam perpetreris oto. tua nanque iustitia hoc tibi euenturum pollicetur. neq unq phalarim in necessitatẽ addu cas: ut talem in te experiaris. Curæ autem tibi sint musarum glo riosissimi labores: quos ad me quæso mittas: ut præsẽtibus nos leuent solicitudinibus.

Androcli.

Go quidem consulto litteras ad sthesicorum misi, nihilo me iniquiore animo Euboli in eum tulisse calumnias: & tu hoc mihi dato beneficium: ut fideiussorem te exhi beas: nihil eũ contra me machinatũ me mihi persuasisse. potius enim neque illos quidem primum quas confessi sunt insidias: q̃ sthesicori poematis gratia: & non suapte malitia me adortos exi stimabo.

Aristholoco.

Iccirco contra me tragœdias scribere induceris: quod captum a me sthesicoru digñu quem liberaré existimaui ac si in omnes poetas humanissimũ me exhibea longe a ueritate aberras. Nõ eni pari ratiõe poetas sed bonos poetas. Neq inimicos: sed generosi animi inimicos probamus. Tu-ãt quom poeta quidé malus sis: inimicus uero ignauus: & animi: & poetica facultate sthesicoro te æquiparas. Sed quid ego interesse censeã: quãprimũ cognosces. nõ eorũ gratia quæ contra nos scribis: si quide admodũ degeneris aĩ essem: si fabulas tuas curaré. Sed quoniã quom tã malus & inimicus sis & poeta: pari te honore & sthesicoru dignũ arbitraris. Sthesicoro poetæ.

Icocles syracusanus: non ignoras fortasse quem dico: nam propter familiæ nobilitaté nõ ãs est qui possit ignorari a sthesicoro: uxoris suæ obitũ graui & ĩmodico dolore luctuque prosequẽ: nec immerito. Euenit enim ut eandem & sororis ex matre filiã haberet & uxoré: Is inq nicocles: quom mutuũ iter nos amoré intelligeret: Cleonicũ fratré ad me misit qui me suo nomine peteret: ut te oraré uxorem suã tuis uersibus cõmendares. Etenim ut a syracusanis accepimus: qui quom reliquas uirtutes: tum incredibilé eis pudicitiam testanẽ. nõ indigna est quæ ore tuo laudeẽ. Nã & si caucẽdũ sit ĩ nostræ ætatis homines quicquã laudis scribere: ne poesis uenalis uideaẽ: sitq & fidele officiũ: neq senteñtia nostra ĩprobãdũ: noli tamẽ tui ægre animi cõsuetudine abiecta: meas preces cõtẽnere. Non enim decet petenté phalarim negligi a sthesicoro: nõ qd' aliquo meo in te officio debeas: sed qd' habitã de te erga nos opinioné cõfirmari postulamus. Da igitur prompto animo ingenio tuo dignũ beneficium: quod mihiipsis efflagito: accipiã aucẽ in amicũ. Reliquum est ut ad gratiam cleathisthem syracusanã genere. Echecratidæ filiã: nicoclis: ut diximus: & sororis filiam & uxorem & matrimonio iunctã annos. vi. trigessimo nira functã morbo duobus relictis filiis annores. Capita subiectæ materiæ hæc sũt Inspirent autem tibi in his uersibus: quæ tecum semp sunt deæ & tuum sacrũ & gloriosum caput musæ exornet cognatio. quõ aliis laudibus: tum his quas ad te in clearistem mifimus.

Nicocli.

Isimus ad sthesicorum quẽadmodum super elegia rogasti: & argumentum ei expo uimus: ut oportuit. Is libẽs mihi pro ingenio suo se facturum promisit: forsitan. n.

existimauit sapientiam suam mœroris tibi solatium allaturam Hic autẽ dolor difficilis cõsolatu est & quã ut uerbis leuari possit grauior. Nam quom duplicis necessitudinis nomine de uincire ris: de utroq; doles: sororis scilicet filia & uxore carissima. forma quidem egregi: pudicitia uero tanta: ut nulli post se mulieri secũdũ reliquerit locũ. q̃r pturbato animo & omni' spe amissa nunq̃ lachrimas remittis: & uix tuæ consulis saluti. Atqui non grauius res humanæ ferẽdæ sunt: q̃ possit aĩus tolerare neq; uirtute, dignũ, effeceris: si: mœrore dispes & calamitate miserabili uictuũ te profitearis. Verũ age nicocles paulispar dolore remissio miseram hoĩum uitam considera: & quiq; nostra sit conditio. Singuli ad innumeras nascimur miserias: & quom uita defungimur: tũ miseri esse: desinimus. Iacsũdam autem hanc uitã ducimus: eo quod nihil morte grauius opinamur: ut etiam qui añ nos moriũt̃ miseriãur. quõ m inĩe uos lateat: ñ mlto post idẽ nobis iter necessario conficiẽdũ: Neq; potius eorũ gratia: quam nostra: lachrymas effundẽdas huiuscemodi hũana conditio nicocles: & ad hũc exitũ oẽs uiuimus. Nec est rerũ omniũ quæ imperiosius humano generi dominet̃. Idem fatũ mortaliũ omniũ ẽ: & a nemine mutari potest. Vides ne me tyrannũ: quẽ omnes homines uiolẽtissimum arbitrãtur: & si me oẽs uiolẽtiorẽ pdicarent. mortẽ tñ nulla rõne supare: neq; q̃cquã grauios ĩ eã aĩaduertere possẽ: sed ei cædã quom ultius uitæ dies audierit. Atq̃ utinã ad hoc ẽt assecuti essẽus pricipatũ nõ ut meipsũ a morte uendicarẽ. Nam fortasse ante prestitutam diem morte dignos nos quispiam dixerit: neq; nos contradicimus sed ut ab iis qui & uirtute & moribus quam lõgissima uita digni sunt: fatalem arceremus necessitatem. Verũ quom illa in nos: nõ nos in illam tyrannidem exerceamus: æquo animo ferendũ est. non ea tñ ratione: q nihil luctu nostro pficere possumus: sed q illius aĩam: si te tanto dolore torqueri senserit: doliturã in morte credibile est. quom te & uita plurimũ delectauerit & q̃ tibi grata erant incredibili lætitia psecuta sit. Neq; p iouẽ tibi soli qd̃ tali uxore priuatus sis: sed & illi qd̃ tali uiro ægre ferẽdũ ẽ. Quom igit̃ neq; primus neq; solus in hæc mala incideris hũana tibi æquo aĩo tolerãda psuades. si non meo excẽplo: q multis & uariis calamitatibus agitatus pmptissimo aĩo mortẽ expecto. At saltẽ pp naturæ æq̃litatẽ: qppe quæ oĩbus cõis sit: quãuis a plerisq; maiorem in modũ formidet̃. Qui aũt eam non inigore aĩo ferunt: hi trãquilliore uita feruntur.

Sthesicoro poetæ.

Vod carmina pro claristhe e dideris: magna tibi & im mortalis gratia habeť. Promptũ. n. præcibus meis te ex hibuisti: & singulis argumẽtis ĩcredibili artificio te accõ modasti: & carminis tui elegantia maiorẽ ĩmodũ probata est nõ mihi dũtaxat: me. n. oĩa sthesicori æq delectant: sed cõpluribus agrigentinoꝝ una audientibus. Extabũt aũt nõ apud eos tãtum q ea audierũt: & q in præsentia sunt homines: sed in omniũ qui post nos futuri sunt memoria. Gratiã igiť ꝓ his uersibus tibi: ut dixi: debeo. meo nãq hortatu: & huius ætatis & futuris homini bus tales musarũ cantus largitus es. De me aũt quod ꝑ epistolam tuam significasti: ꝑ hospitalẽ iouẽ: ꝑ cõmunes lares: nihil neque ut pessimus sim: neq ut bonus: ĩ poemate tuo memineris. Mea siquidem fortuna sit: ut aures a nomine meo abhorreant. Scri batur phalaris in ipso sthesicoro: siue melior quam hominum opinio ferat siue contra habeatur.

Pelopidæ.

Vod me rogabas ad Sthesicorum nullo pacto scriberẽ: neq si scriberẽ mihi morẽ gereret: ut in quem piam uita functũ carmen ederet: satis gratiæ ab eo accepisse mihi uideor: qđ in ni codis uxorem carmen fecerit. Tu igitur quid uis a nobis optato quod non in aliena: sed in nostra sit potestate.

Filiabus sthesicori.

Oeroris uestri filiæ: quãnã aptiorẽ uobis consolationem quispiam afferat q̃ uirtutem parentis super quo lugetis? Non enim lachrymis Sthesicorus: sed laudibus prosequendus ẽ. Equidẽ nolim oĩno uos neq mortuos lugere: neq plãgere: nõ quin cõiter hi affectus necessario omnibus accidãt: sed qm̃ mise roꝝ sint quoꝝ non mors: sed uita: uel potius magis debeat de plorari. Non sthesicori q tot annos cũ sanctissimis diebus in cho reis & cantibus musarum uixit: cuius nomẽ in honoribus & lau reis immortale seruabitur. quod ꝑfecto neq hac: neque uentu ris ætatibus maius futurum sit: siquidem nõ alia quã immorta lis & oĩa continentis dei sorte sthesicorus frui mihi uideť: Qua re magni & clarissimi patris filiæ: quæ tanto parente digna sint uos sapere oportet. Non enim parũ uobis contẽnendum est: ut non multo eo inferiores efficiamini. Sed & nolite fœlicẽ herois sortem deplorare: non breui tantum: sed sæculis oĩbus beatum: neq honorũ quos illi tanquã deo himerenses decreuerũt: clari

simam gloriã auferatis. Nõ enim ille: q nos certo scimus: ægre tulit urgentis fati necessitatẽ. Neqꝫ hi quom clarissimos heroas: qui pro gloria occubuerunt: in pulcherrimis cecinisset poematibus: quæ nobis possessio dignissima sunt: & exẽpla uitæ honestissima: Ipse quom dẽ suum obiret non impauidus pstitit. Certo nãqꝫ scitote filiæ: quom a nobis captus stheficorus i nostram uenisset potestatẽ: nihil quicquam formidauit: neqꝫ rãqꝫ graue quoddã ppessurus: fractus aio est. Quippe q longe generosior captiuus nobis uisus sit: quã hostis. Vita igitur tyrãnidis nostræ acerbitas ab eius sapiẽtia ẽ: non qd' quicqꝫ uellẽ i eũ grauius aiad uertere: sed quom cruciatus meos muneri ascribebat. Ego. n. in numeris eũ laboribus cape conatus quõ assecutus sum: nihil habui qd' mallẽ: quã gratiã ei hẽre: ut a me beneficiũ accipet. Ex quo non deberi mihi ab eo gratiã: qd' duodecim eũ annos: tot n. postea uixit: seruauerim: sed ei me arbitror debere: qd' & alta nos corroborauit: & solus oium: ut mortẽ cõtẽneremus effecit.

Teucro.

Aptiuorũ pcia q̃ a thaurominitanis accepimus nõ nra: sed stheficori gratia reddas. Viuit. n. ille ad eorũ usum: quia nobis accepturi sunt beneficiũ: quom aliud a me petieris. Verũ ei gratia pt: quom in ingratos collocetur.

Filiabus stheficori.

Thaurominitani pro quibus ad me scribitis mandatum a patre: quom uita defungeretur: habuisse: nulla digni sunt clemẽtia. Hic. n. ne minimũ quidem a me offensi: aduersum me bellum susceperũt. Stheficorus uero non hoc mõ qd' peritis: ut scilicet captiuorũ pcia quæ a thaurominitanis exegimus: reddi mandemus. Sed qduis etiã supra uires nostras a nobis prometitus ẽ. Licet. n. mortuus nonnullis uideatur: nemo mi q recte sentiat: id dixerit: Mihi quidem stheficorus uiuit: neqꝫ tãtum apud me thaurominitarũ odiũ ualeat: ut stheficoro aliquid petenti: quod phalaris hẽat negeẽ. Omnes nãqꝫ hoies ab illo uinci decet: me aũt oium maxime: q in tot hominũ milibus quot expertus sum præstantioris aĩ uiderim neminẽ. Nos igiẽ thaurominitanis pecunias reddi iussimus: neqꝫ medius fidius hanc patri uestro gratiam referre: sed ab eo potius accepisse existimamus.

Chrysippo.

Eque primum quom thaurominitanis: bellum iniuste contra nos inferentibus captiuos: accepto præmio

liberauimus: cis blanditi sumus. Cōmunem .n. græcorū legem abrogarē noluimus: neq̧ quom postea accepτū priū reddidimus ea reddidimus rōne: ut illis beneficiū ipartiremur: quēadmodū exprobrasti. Sthesicoro āt p filias legato obtēperauimus. Thau rominitāi igiē mortuo Sthesicoro: eoꝝ q̄ a nobis assecuti sūt: si bi habendā grām sciant. Sthesicorus aūt suis moribus. Ego qdē quō multis & magnis de rebus ei grām debere ītelligā: neque le garionem eius obliuioni mādabo: neq̧ ignoro: quō p eā hoc a me petit & assequitē. Thaurōinitanos quidē pecuniaꝝ beneficiū. nos āt humanitatis: quo omnes prorsus nos expers existimant: testimonium accipere.

Himerensibus.

Go qdē oīa Sthesicori grā facere patus sū: ut tā & si cōtra ipsa fata arma sumere oporteret: de morte cōtēdere non piger: ut diuinū uiꝝ & a uobis & cæteris hominibus carmīs ele gātia laudatū liberarē: quē sciissimæ musæ omnibus prætulerūt uatibus: p quē & cātus & choreæ plurimū ualeīt. Veꝝ aīaduer tite ubicūq̧ sepultus sit sthesicorus himerēsem eē & suaꝝ uirtutū grā oīs etiā priæ ciuis uocabitē. Māebit aūt uester: neq̧ mortuū Sthesicorū: sed ī poematibus suis: quæ eū uniuerso orbe coīcauit uiuere arbitremini. Veniat uobis ī mentē himerēses apud uos eū genitū: educatū: erubitū: in uersibus: poematibusq̧ consenuisse. Apud cathaīos aūt & quidē uolētes naturæ cessisse. Et ī himera tēplū Sthesicoro īmortale uirtutis eius monumentū condatē. In cathania uero sepulchrum. Supra hoc: ut satius uobis uisum fue rit consulteris. Neque pecuniis q̄tum nobis erit facultatis: neque armis cgere uos arbitremini. Vnum tamen animaduertatis ue lim: neque decori uobis: quom siculi sitis: futurum: in sicilia ciui tatem capere: neq̧ si nō caperetis tutum. Cæterum nolite Sthe sicori obitum fletu & planetibus prosequi: neq̧ illius casu solicite mini. Mortuum nanq̧ sthesicori corpus est: nomen autem per petuo in uita quidem gloriosum: ī memoria autem beatū serua bitur. Præterea carmina & uaria poemarum eius genera: & pu blice in omnibus tēplis: & priuatim quisq̧ domi habeat: & hor tor & admoneo. Tunc enim uere morietur sthesicorus: quum carminum eius monumenta non amplius extiterint. Quamo brem ad alios quoq̧ homines ea mittenda curetis diligentur. nō ignari longe maiorem quæ. talem uirum tulerit ciuitatem: q̄q̄ miserit: laudem consecuturam.

Alphonso Regi.

Vattuor phalaridis epistolæ: q̄s nup in alio libello inuentas: in latinū traduxi: solita clementia tua: accipias oro diue Alphonse: qui miro amore & litteras & litterarum studiosos amplecteris: foues: extollis. Paruū profecto munuscu lū: nō tñ: ut spero: serenitati tuæ ingratū. In his .n. dignā principe liberalitate: clementiā: ac magnitudinē cognosces. Atq; utinam non primū oēs editas imortali nomini tuo iscriberem. Sed qd' factū: ē: accusari potius q̄ emendari licet: neq; optionis ulla uoditas est quū res in integrum restitui nequit. Verum si serenitati tuæ studium meum placere intellexero: quicquid deinceps aggrediar: fœlicissimo nomini tuo libens dedicabo.

Phalaris Aphilanti & Trasibulo.

Vas mutuo uobis pecunias dedius: teucro reddidisse dicitis. Teucer recepisse negat. Mihi hercle nulla causa est cur aut uobis: aut illi nō credā. Vos ei tanq̄ amico reddidisse afferitis. Q uāobrē ueritatis ignarus: ne culpiā uiri m diffidere uideat: ac si acciperim: rōnes u. stras admitto. Atq; utinā potius semp me ueritas lateat q̄ fraudem deprehēdā. Satius. n. mul tasc pecuniasc: q̄ amicosc dānum arbitror. quādoqdē necesse est ut te deprehēsa: q mentiendo mihi iniurias intulerunt: pro amicis inimici apud me habeantur.

Paurolæ filio.

On multas p deos imortales a me pecunias te petere arbitror: sed facultates meas minores sentio q̄ ut filii possim uirtuti optemperare: Sed utinā in tot quot dicis ipēdas. quod si ita facies: aicis potius q accipiat: quā pris liberalitate carminibus quē. n. clara præcedit largitio: sequit ut a i sui magnitudie digna possideat. Vbi uero ad agēdū q̄s pmptæ accesserit: et fortuna officiosa sese paratāq; exhiber. Noli igit me qcq̄ ueritus huiusmōi uti uerbis: ac suspicari: tāq̄ nō libenter pauca i filiū conferā: cuius gra oia cōparaui. Tantū. n. abest: ut te i amicos liberalitatis reprœhendā: ut icredibiliter delectarus te admoneā: quæ tāta hūanitate digna sūt sententias: ut nō solū i pīria ai tui magnitudinē oñdas: sed hæc tibi obsequente fortuna: eādē semper serues uoluntatē. Q uod igitur tibi generose paurola: damus libenter damus & abs te recipimus gratiam: quom istum impendendi modum teneas: q tam bonam spem præse ferat: & uirtutem.

Peristheni.

Vboli & Eriphãdi q in me cõiurauerũt uxores q̄s captiuas ad me & tãq̄ pituras misisti: quom ante hac enixe interimere studuissem: nũc tũ seruandas cẽsui. Admiraris pfecto qđ meã i eas irã extinxeri sed si cãm audieris: qđ ob icredibilẽ quandã eaꝝ aĩmi nobilitatẽ: lõge magis admiraberis. Nã quom eas p cõtarer an isidiaꝝ ĩ me cõsciæ maritis suis fuissent: nõ id mõ: sed una quoq; cũ illis impeditũ in tyrannũ facturas se se asseueraruerũt. Et quom quã nã mea uel magna uel parua iniuria peterẽ: priuata qđẽ nulla sed publica dixerũt. Cõmunẽ nanq; esse iniuriã liberã seruire ciuitatẽ. Rursũ quonam pacto fui ĩ me odii meritũ suppliciũ funderem: interrogata morte responderẽt. Quamobrẽ qui tanta uirtute: & aĩ magnitudine morerenẽ: eos uiuere: & non mori arbitratus peristhenes oportere: & ego iuste pepci. Et tu qcqđ cũ iis cepisti: accersitis eaꝝ necessariis redde ne ullam accepisse iniuriam conqueri possint. Euanoro.

T te & himercẽses oẽs. ĩmo plurimos siculoꝝ nosse arbitror: qđ i himera cõpositis ĩ me isidiis. utpote iustior: cõiuratos exupaui. Nõ. n. tẽtati facinoris in tẽplo suo Iuppiter tã iniquos iudex extitisset: ut iuste illos rẽ aggressos tanq̄ iniustos i eius tradidisset potestatẽ: q merito ab iis fuisset piturus: hæc nemo aliter existiaret. Veꝝ quõ audiã sthesicoꝝ ægre ferre qđ isidiaꝝ cãm i suã poesim eubolus & eriphãdus retulerint nolẽ eũ ac si mihi id psuaserint. ægre ferre. Nã si eius poematibus: ut dicunt: attẽdissent: non desperantis improbitatis: sed summæ bonitatis præmium accepissent.

Franciscus Arrethinus Clar. atq; præstan. Iuriscon. Francisco Pellato Patauio Regio Consiliario. Sol. D.

Cripsisti ad me frãcisce pataui͠e uir eximie: ut epistolas phalaridis q̄s pauloañ e græco i latinũ traduxeram ad te mitterẽ. Q ua ex re q̄nti me faciat hũanitas tua oñdis: q; res meas: licet iculras: p tua ĩ me bẽiuolẽtia: q̄ a doctorẽ tuo legerenẽ dignas duxisti. Ego ãt: & si añ acceptas lr̃as tuas: de his ad te mittẽdas cogitasse: dedisti tñ: ne arrogãtiæ arguerer: q eas ad talẽ uiꝝ mittere auderẽ. Nũc quũ spõte tua petas: tã libẽti aĩo ad te mitto: ut nõ dare: sed accipe bñficiũ mihi uidear. Nã si subtili & pspicaci iudicio tuo laudaõũ ẽ: eas ĩ mediũ pferre ausus: doctorũ iudiciũ non amplius formidabo. Vale.

Epistolarum Phalaridis a Frãcisco Arretino e græco in Latinũ traductarum. F I N I S.

EPISTOLAE PHALARIDIS E GRAECO IN LATINVM TRADVCTAE.